

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, TRAVANJ 2014. ■ GODIŠTE VIII. ■ BROJ 46 ■ ISSN 1846-4076

2

**BISKUPOVA
USKRSNA PORUKA**
Za onim gore težite,
ne za zemaljskim

4

DOGAĐAJNICA
Dan obnove čišćenja
pamćenja i spomena
mučenika u Jasenovcu

Spomen na nedužne
svećeničke žrtve
starogradiškog zatvora

Obljetnica smrti kardinala
Franje Kuharića

Proslavljena 9. obljetnica
smrti bl. Ivana Pavla II.

16

KORIZMENE TRIBINE
Željka Markić • Ljilja
Vokić • Igor Zidić • Josip
Blažević • Zlatko Miliša
• Vladimir Gruden

18

ŽIVOT MLADIH
Biskupijski križni
put mladih

22

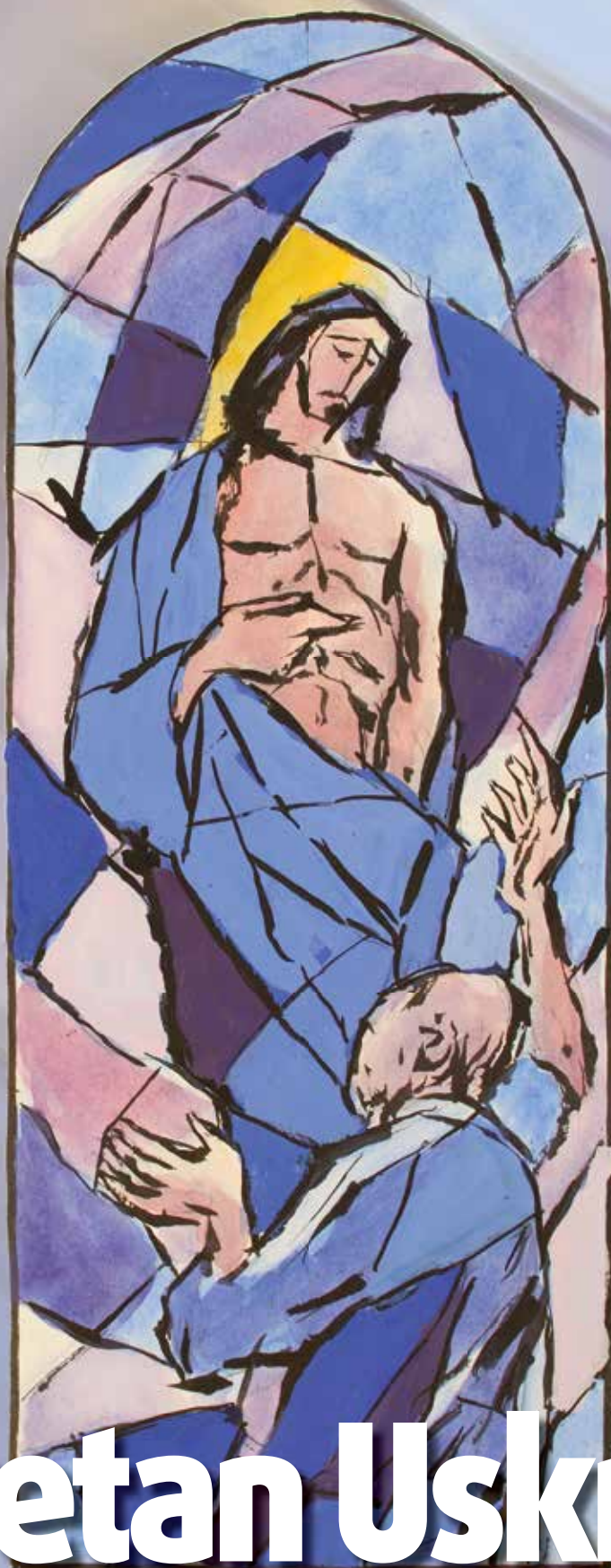
MOJA VJERA
Niko Kovač

23

IZ NAŠEG CARITASA
Obitelji s troje invalida
darovana kuća

24

DUHOVNI KUTAK

Sretan Uskrs!

Za onim gore težite, ne za zemaljskim

(Kol 3,2)

*Od sveg srca čestitam vam svetkovinu Isusova uskrsnuća!
Otvorio vam Uskrsli oči i osposobio srce za stvarnost koja nadilazi naše
zemaljske mogućnosti, kako biste bili usred ljudskih nemoći i neuspjeha ljudi
Božjih nada.*

1 Hrvatske uskrsne tjeskobe

Uskrs je ove godine u Hrvatskoj popraćen gorčinom zbog sve težega socijalnog stanja, nezaposlenosti i siromaštva, a u Slavoniji napose zbog sve bržega propadanja sela i iseljavanja mladih. Pored toga, svakodnevna medijska, međustranačka i druga nastojanja da se u našoj javnosti što vjernije prikažu mnoga zlodjela i ljudi koji su u njih upleteni, stvaraju ozračje određene izgubljenosti. U opasnosti smo zaslijepljeni biti mrakom, postati zarobljenicima svijeta i čovjeka svedenog na mjeru ljudskih negativnosti te ne vidjeti kako postoji viša razina života i mogućnost da budemo njezinim dionicima. Upravo u takvim našim okolnostima Uskrs ima dragocjeno značenje. Treba poslušati Apostolov poziv: »Za onim gore težite, ne za zemaljskim« (Kol 3,2). Pri tome valja naglasiti da Uskrs nije bijeg od težine ovoga svijeta – ta duboko je povezan sa zlom, nepravdom i osudom

koja je nedužnoga Isusa iz Nazareta razapela na križ i usmrtila – nego nam svjedoči da zlo nema zadnju riječ, jer je Bog svojim moćnim zahvatom podigao Isusa iz groba u puninu života, iz poniženosti u pobjedu i proslavu. Zbilo se to obrnuto od naše ljudske logike. »Bog se učinio nemoćnim i slabim u svijetu«, piše Dietrich Bonhoeffer u knjizi *Otpor i predanje*, »i samo tako je stao uz nas i pomaže nam. Bog nam ne pomaže u snazi svoje svemogućnosti, nego u snazi svoje patnje«. Uskrs nam doziva u svijest da u sadašnjim mukama osobnoga, obiteljskoga i narodnoga života nismo prepušteni sebi, nego je s nama na putu Isus Krist, suputnik i pobjednik, otvara nam oči za svoju razinu postojanja, budi nadu, pomaže vidjeti svjetlo u tami, vjerovati pobjedi dobra, uspjelom ishodu naše povijesti. Stoga je temeljno pitanje i ovoga hrvatskog Uskrsa: kako s Uskrsnim biti suputnik u svijetu zla i smrti? Evanđelje o tome daje jasno svjedočanstvo pa bi ga valjalo poslušati i slijediti.

2 Suputnici Uskrsloga

Evanđeoski zapisi govore o susretima ljudi s uskrsnim Isusom. Oni se uvijek događaju njegovom inicijativom. Jednu vrstu susreta evanđelja nazivaju »ukazanjima«. Danas ta riječ kod nekih izaziva suzdržanost jer je dvoznačna, može podsjećati na utvare, magiju, parapsihologiju, ezoterizam, spiritizam pa i prijevaru. Zato je važno uočiti posebnost Isusovih ukazanja. Kad sveti pisci govore o njima redovito rabe glagol »vidjeti« kojim povezuju osjetnu i duhovnu razinu. Videnja Uskrsloga događaju se u Jeruzalemu i Galileji, u mjestima povijesnoga Isusova djelovanja. Svjedoči to o izvanred-

nom iskustvu Uskrsloga usred svakodnevice, i istodobno o mogućnosti da ga vjernik susretne i danas, u konkretnosti svoga života.

Neka Isusova ukazanja ostvaruju se kao »vidjenja prepoznavanja«. Neobično je i paradoksalno da Marija Magdalena nije prepoznala Isusa kad joj se ukazao u vrtu pokraj groba, nego je pomislila da je vrtljar. Tek Isusovom inicijativom, po njegovim riječima i gestama, te kad ju je oslovio imenom, ona ga je prepoznala (usp. Iv 20,16). Slično se dogodilo dvojici učenika na povratku u Emaus, čijim je očima zapriječeno bilo vidjeti ga dok su putem hodeći s njime raspravljali. Kad su stigli u kuću i kad je Isus razlomio kruh »u to im se otvore oči te ga prepoznaše« (Lk 24,31). Na isti su način učeničke oči bile slijepe za Isusovu pojavu na Tiberijadskom jezeru nakon cjelonoćnoga ribarenja. Prvi ga je prepoznao Ivan te uzviknuo Petru: »Gospodin je!« (Iv 21,7).

3 Gledati očima vjere

S pravom se pitamo, kako se moglo dogoditi da učenici nisu odmah prepoznali Uskrsloga. Odgovor je u samoj naravi uskrsnoga događaja. On je duboko povezan s ovozemaljskom poviješću, ali je u svojoj biti nadnaravan, otajstven, onostran. Da bismo prepoznali uskrsloga Krista nije dovoljno poznavati ga kao povijesnu osobu, tj. nije dovoljno hodati s njime palestinskim putovima i slušati ga na trgovima ili blagovati s njime. Potrebno je imati vjeru, kao kanal više spoznaje i shvaćanja. Tim se putem Krist očituje živ i prisutan već dvije tisuće godina te pomaže čovjeku da u njemu dosegne istinu o sebi.

U opasnosti smo zaslijepljeni biti mrakom, postati zarobljenicima svijeta i čovjeka svedenog na mjeru ljudskih negativnosti te ne vidjeti kako postoji viša razina života i mogućnost da budemo njezinim dionicima. Upravo u takvim našim okolnostima Uskrs ima dragocjeno značenje.

Iskustvo vjere nije fantazija, san, odsutnost povijesne stvarnosti. Sv. Luka ustrajava na činjenici da je uskrsli Krist blagovao pržene ribe (Lk 24,42-43), kao što čini i sv. Ivan kada izvješćuje o Isusovu blagovanju na Tiberijadskom jezeru (Iv 21,13). Luka će u izvješću o njegovu ukazanju Dvanaestorici i Tomi progovoriti o Isusovoj uskrsnoj tjelesnosti i njegovu pozivu: »Opipajte me i vidite, jer duh tijela ni kostiju nema, kao što vidite da ja imam!« (Lk 24,39). To svjedoči da nas evanđelje izvješćuje o objektivnom učeničkom iskustvu Uskrsloga, čiju su prisutnost mogli utvrditi po nekim izvanjskim vidljivim i opipljivim činjenicama, prisutnost koja je istovremeno transcendentna, ali stvarna. Vidljiva razina ukazanja potiče vjeru kojom učenici prepoznaju Živoga. Ta je prisutnost toliko stvarna i učinkovita da radikalno može promijeniti život suzdržanih i plašljivih učenika, kao i egzistenciju Isusova neprijatelja kao što je bio Pavao, koji je nakon susreta s Isusom postao njegovim gorljivim sljedbenikom.

Svetkovina Uskrsa je veliki poziv da u sadašnjem hrvatskom trenutku obnovimo tu dragocjenu povezanost s Uskrslim po svetim sakramentima, napose po redovitom sudjelovanju na nedjeljnim euharistijskim slavlja. Put kojim treba hoditi s Isusom Kristom je ova naša hrvatska zemlja sa svim ljudskim zbunjenostima i razočaranjima.

Osim »ukazanja prepoznavanja«, evanđelja svjedoče i o »ukazanjima poslanja«. Isus okuplja dvanaesticu u Galileji i povjerava im poslanje naviještati evanđelje cijelome svijetu, krstiti, odnosno evangelizirati i slaviti sakramente spasenja (usp. Mt 28,16-20), daje im ovlast otpuštati grijeha, pomirivati ljude s Bogom (usp. Iv 20,23; Mt 16,19; 18,18). Tako je Crkva od Uskrsloga primila poslanje sustvarati novo čovječanstvo, činiti vidljivim spasenjsko djelo kojemu on daje učinkovitost.

4 Uskrsli i Crkva

Draga braćo i sestre! Način na koji se Uskrsli dao prepoznati svojim, sve ono što je on pokrenuo, poslanje koje je povjerio učenicima, ostvaruje se po služenju Crkve već dvije tisuće godina. U njoj nam, napose u euharistijskom slavlju, Uskrsli – kao Magdaleni, dvanaestorici i učenicima u Emausu – pristupa svojom riječju i ražaruje srce, lomi kruh i otvara oči, pomaže našu vjeru da ga prepoznamo, da u njemu pronađemo snagu za život i da u najtežim osobnim, obiteljskim i društvenim situacijama, nošeni neprevrtljivom nadom, dadnemo snažan doprinos našem društvu, kako ono ne bi potonulo u ljudskome zlu i nemoci. Svetkovina Uskrsa je, stoga, veliki poziv da u sadašnjem hrvatskom trenutku obnovimo tu dragocjenu povezanost s Uskrslim po svetim sakramentima, napose po redovitom sudjelovanju na nedjeljnim euharistijskim slavlja. Put kojim treba hoditi s Isusom Kristom je ova naša hrvatska zemlja sa svim ljudskim zbunjenostima i razočaranjima. Pri tom ne smijemo

zaboraviti ni osobito iskustvo Isusove prisutnosti u siromašnima, na koje nas on upozorava riječima: »Štogođ učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25,40).

5 Uskrs u znaku Ivana Pavla II.

Braćo i sestre! Ovih uskrsnih dana u duhovnoj dinamici koju je uspostavio Pobjednik nad smrću, na poseban će način pred nama oživjeti lik bl. Ivana Pavla II., suvremenoga svjedoka Krista živoga i njegova snažnoga djelovanja u njegovoj tjelesnoj slabosti. Papa Franjo uzdići će ga na oltar svetih, u nedjelju Božanskoga milosrđa, 27. travnja ove godine. Na tom povijesnom događaju naša će Biskupija sudjelovati po predstavnicima koji putuju na hodočašće u Rim. Željeli bismo se zagledati u svetoga Utemeljitelja Požeške biskupije, po njegovu primjeru i zagovoru još hrabrije otvoriti vrata svojih života jedinom čovjeku Spasitelju te usred prolaznoga svijeta, smrtno ranjenoga zlom, svjedočiti nadu u konačnu pobjedu čovjeka u najvišem dostojanstvu koje mu je udijelio Isus Krist.

Sve vas povjeravam snazi i svjetlu uskrsloga Gospodina i na sve zazivam Božji blagoslov – vaš biskup

✠ Antun Škorčević

Ovih uskrsnih dana u duhovnoj dinamici koju je uspostavio Pobjednik nad smrću, na poseban će način pred nama oživjeti lik bl. Ivana Pavla II., suvremenoga svjedoka Krista živoga i njegova snažnoga djelovanja u njegovoj tjelesnoj slabosti. Papa Franjo uzdići će ga na oltar svetih, u nedjelju Božanskoga milosrđa, 27. travnja ove godine. Na tom povijesnom događaju naša će Biskupija sudjelovati po predstavnicima koji putuju na hodočašće u Rim.

DAN OBNOVE ČIŠĆENJA PAMĆENJA I SPOMENA MUČENIKA U JASENOVCU

Žrtvama treba pristupiti s ljubavlju i su im nanosili zlo s kajanjem i prašta

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Na Žalosni petak, 11. travnja, u Jasenovcu je održano središnje pokorničko-molitveno slavlje Požeške biskupije prigodom Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika. Uz domaćeg biskupa Antuna Škvorčevića, predvodnika slavlja, na ovom događanju sudjelovao je Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit; Marin Srakić, nadbiskup u miru; Đuro Gašparović, srijemski biskup; Enco Rodinis, generalni tajnik HBK; Fabijan Svalina, njegov zamjenik; kanonici požeškog Stolnog kaptola na čelu s prepoštom Josipom Devčićem te svećenici Novljanskog dekanata predvođeni dekanom Milanom Vidakovićem. Slavlju su se pridružili i svećenički aspiranti iz požeškog Kolegija te brojni hodočasnici među kojima je bilo mnogo djece i mladih iz župa Novljanskog dekanata zajedno s vjernicima jasenovačke župe na čelu sa župnikom Đurom Cvitićem.

Biskup Škvorčević u pozdravu je istaknuo da dolaskom na hodočašće Gospi Jasenovačkoj i okupljanjem u jasenovačkoj župnoj crkvi na središnje molitveno-pokorničko slavlje koje je potaknuto pozivom utemeljitelja Požeške biskupije pape Ivana Pavla II. prigodom Velikog jubileja 2000. godine, želimo pokorom, molitvom, kajanjem i praštanjem odgovoriti na progone, zatvaranja i ubojstva koja su se dogodila u vrijeme totalitarnih sustava XX. stoljeća, napose u Jasenovcu kako bismo se izdigli iznad nanesenog zla, bili duhovno slobodni i u čistom pamćenju iskazali poštovanje prema svakoj žrtvi bilo koje vjere i nacije moleći Božje milosrđe i za počinitelje zla.

Papa Ivana Pavao II. zanimao se za Jasenovac

U homiliji biskup Škvorčević rekao je da nam je na ovom molitveno-pokorničkom slavlju na poseban način u mislima i srcu papa Ivan Pavao II. te da je ova korizmena postaja jedna od sastavnica Požeške biskupije u pripravi za njegovo proglašenje svetim. Ispričao je događaj koji svjedoči povezanost Pape s Jasenovcem. Rekao je da je tijekom pohoda „Ad limina“ 1999. godine u Rimu Sveti Otac pozvao za stol biskupe Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine. U jednom trenutku izrazio je zanimanje za Jasenovac te su biskupi bili zatečeni i nitko nije žurio bilo što reći. Nakon određenog

vremena Papa je ponovno spomenuo Jasenovac, a zagrebački nadbiskup Josip Bozanić tada je rekao da je za stolom prisutan i biskup na čijem se području Jasenovac nalazi te da bi on možda mogao nešto o tome reći. Biskup Škvorčević spomenuo je kako je prihvatio izazov i rekao Svetom Ocu da on zbog svoga poljskog porijekla iz bližega poznaje Auschwitz i druge nacističke logore te da dobro razumije njegovo pitanje. Dodao je da je kod nas sve složenije i zamršenije pa tako i pitanje jasenovačkog logora. Završetkom II. svjetskog rata u Europi su prestali djelovati nacistički logori, a Jasenovac je bio zatvoren tek nekoliko godina nakon toga. Osim toga, komunističke vlasti zbog ideoloških razloga nisu dopustile njegovo slobodno i objektivno istraživanje te do danas nemamo cjelovite istine. Istaknuo je da se na žrtve gledalo prvenstveno kao na brojeve kojima se manipuliralo zbog određenih nacionalnih računa i ideoloških obračuna te su one tako ponovno postale žrtvama lišenim dostojanstva. Još je dodao da u tim okolnostima ni Crkva nije bila slobodna izjašnjavati se o Jasenovcu jer joj je bio dodijeljen ideološki pristup kako bi i ona služila nekim mračnim ciljevima. Izvijestio je Svetog Oca da je Hrvatska biskupska konferencija s obzirom na žrtve Jasenovca i žrtve komunističkih masovnih ubojstava iznijela jasne evanđeoske stavove u svom Pismu o pedesetoj obljetnici završetka Drugoga svjetskog rata 1995. godine. Zahvalio je

poštovanjem, a prema onima koji njem

Svetom Ocu za poticaj koji je dao u Zagrebu 1994. godine i koji je ugrađen u spomenuto *Pismo*: „Tražiti oprost i sam oprostiti - tako bi mogla biti sažeta zadaća koja je pred svima ako se žele postaviti čvrste pretpostavke za postizanje istinskog i trajnog mira”. Zajedno su zaključili da ostaje mučno pitanje što je istina o Jasenovcu. Biskup Škvorčević istaknuo je da vjeruje da bl. Ivan Pavao II. danas iz vječnosti zajedno s nama postavlja pitanje zašto još uvijek nema cjelovite istine o Jasenovcu te s nama moli i hrabri nas na jasan evanđeoski odgovor.

Zauzimanje za objektivno istraživanje

Biskup je zatim rekao kako i ovom prigodom želi istaknuti da Crkva s velikom osjetljivošću s jedne strane osuđuje teške zločine u jasenovačkom logoru te jednakom mjerom i upornošću osuđuje i sve druge zločine počinjene s bilo koje strane i nad bilo kim u vrijeme i nakon II. svjetskog rata, na blajburškim i drugim križnim putovima. U isto vrijeme, Crkva se na svim razinama treba zauzimati za cjelovito i objektivno istraživanje žrtava Jasenovca i drugih mjesta stradanja nedužnih ljudi, kako za vrijeme NDH, tako i nakon II. svjetskog rata zbog dostojanstva samih žrtava i zbog istine. Pri tom treba imati na umu Isusovu riječ u Ivanovu evanđelju: „Istina će vas osloboditi“ (Iv 8,32), ali tako da se istina ne svodi na faktografsko pitanje broja ubijenih ljudi i veličinu počinjenog zločina. Dodao je kako taj navod nije primjereno primjenjivati na spomenutu razinu istraživanja stvarnog zlodjela u Jasenovcu i na drugim mjestima jer se on u evanđeoskom tekstu odnosi na vjeru u Isusa Krista, na one koji prihvaćaju njegovu riječ i kao njegovi učenici upoznaju istinu koja oslobađa. Sasvim je izvjesno da i kad se jednom dođe do objektivne istine o Jasenovcu i drugim mjestima ljudskih stradanja pod različitim političkim zastavama, neće se značajnije promijeniti pristup žrtvama ukoliko se ne učine još neki drugi važni koraci, rekao je biskup.

Što je istina?

Spomenuo je kako Pilatovo pitanje upućeno Isusu: „Što je istina?“ (Iv 18,38), postavljeno u ciničnom ili dobronamjernom smislu, pomaže da bolje razumijemo koja istina oslobađa. Isus odgovara rimskom upravitelju: „Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas“ (Iv 18,37). On se, dakle, ne bavi istinom kao filozofskom spoznajnom kategorijom niti istinom kao znanstveno provjerenom informacijom, nego kao stvarnošću međuosobnog dijaloga i objave, pokrenute iz Božje onostranosti. Štoviše, on istinu proglašava osobnom

kategorijom te za sebe kaže: „Ja sam istina“ (Iv 14,6). Međuosobnosti pripada ljubav pa sv. Pavao tumači Efežanima da je potrebno „istinovati u ljubavi“ (usp. Ef 4,15) dok sv. Ivan u svojoj Prvoj poslanici potiče na „ljubav u istini“ (usp. 3,18). Stoga „laž“ nije samo negacija istine, nego je ujedno i mržnja zbog čega sv. Ivan pripominje: „Tko mrzi brata, lažac je“ (usp. 4,20). Ne ulazeći u svu širinu pitanja istine u Svetom pismu, moguće je na temelju rečenog ustvrditi da ona nadilazi stvarnost spoznajne naravi, da je ukorijenjena u ljubavi i to onoj koja se objavila u Isusu Kristu kad je dao sebe za nas do kraja, do u smrt i pomirio nas s Bogom i međusobno.

Promicati praštanje i pomirenje

Biskup je zatim rekao da onaj tko je od istine i tko sluša Isusov glas, u Jasenovcu i na drugim mjestima nedužnih ljudskih stradanja pristupa žrtvama s ljubavlju i s poštovanjem, a prema onima koji su im nanosili zlo s kajanjem i praštanjem te tako ne dopušta da žrtve budu brojevi, nego osobe uzdignute u svom dostojanstvu, nošene u čistoći pamćenja, oslobođene diktata počinjenog zla. To je evanđeoski pristup Jasenovcu prema modelu čišćenja pamćenja pape Ivana Pavla II. Takav pristup istini o brojnim mjestima stradanja nedužnih ljudi na našem prostoru trebao bi biti prepoznatljiv u djelovanju kako Katoličke, tako Pravoslavne Crkve kojima je posebnost upravo duhovno poslanje primljeno od Isusa Krista - promicati praštanje i pomirenje. Pitanje je da li smo sposobni učiniti taj proročki iskorak ili će nas netko drugi preteći, naglasio je biskup.

Istaknuo je da i danas svjedočimo kako pojedine nacionalne zajednice nastoje istraživati svoje žrtve iz teških vremena stradanja, a ignoriraju žrtve drugih te historiografija uglavnom ustrajava na toj jednostranosti. Dodao je da želi ponoviti

upozorenje hrvatskih biskupa u *Pismu o 50. obljetnici završetka II. svjetskog rata*: „Nije glavna težina pitanja u tome kako žaliti žrtve vlastite zajednice i kako prepoznati krivnju druge zajednice. Hrvati i Srbi, katolici i pravoslavni, muslimani i drugi pred težim su moralnim pitanjem - kako žaliti žrtve druge zajednice, kako priznati krivnju u vlastitoj zajednici? A zatim, kako okajati krivnju, kako zadobiti oprost Božje i ljudsko; mir savjesti i pomirenje među ljudima i narodima? Kako započeti novo doba osnovano na pravednosti i istini?“ Biskup je zaključio da i danas u Jasenovcu iskrenošću vjerničkog srca s jednakim žaljenjem pristupamo svakoj žrtvi moleći da dođe čas kada ćemo moći zajednički i s istom ljubavlju u Isusu Kristu oplakivati svaku žrtvu bilo koje vjere i nacije, međusobno praštati i promicati pomirenje, moliti i za počinitelje zla na bilo kojoj strani. Poželio je da nam u tim nastojanjima pomogne Isusova Majka svojim zagovorom i požuri čas ostvarivanja civilizacije ljubavi koju je tako zauzeto promicao papa Ivan Pavao II.

Nakon pričesti uslijedila je marijanska procesija, a nakon povratka u crkvu biskup je činom predanja povjerio Mariji sve žrtve prošlosti te pojedince, obitelji i narod u sadašnjosti.

SPOMEN NA NEDUŽNE SVEĆENIČKE ŽRTVE STAROGRADIŠKOG ZATVORA

Žrtva utamničenih svećenika duhovna je baština Stare Gradiške i naše domovine

Piše i snimio: Ivan Popić

U predvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, koji se u Požeškoj biskupiji od Velikog jubileja 2000. godine održava u petak prije Cvjetnice, biskup Antun Škvorčević zajedno sa svećenicima Novogradiškog dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem prevodio je 10. travnja molitveno-pokorničko slavlje u Staroj Gradiški. Uz vjernike starogradiške župe, među kojima je bio i načelnik Općine Velimir Paušić, na slavlju su sudjelovali i hodočasnici iz drugih župa Novogradiškog dekanata.

Mučeni svećenici

Molitveni program započeo je ispred glavnog ulaza u nekadašnji zatvor gdje je biskup podsjetio kako je 1945. u Staroj Gradiški ubijen župnik Ferdo Maretić, a 1948. prema nalogu komunističkih vlasti porušena župna crkva. Spomenuo je da su u vrijeme totalitarnih sustava XX. stoljeća i u Domo-

vinском ratu u ovom zatvoru bili ponižavani i mučeni brojni svećenici i drugi nedužni ljudi kojima želimo iskazati poštovanje i zahvalnost za žrtvu koju su podnijeli i ugradili u dostojanstvo hrvatske domovine.

Utamničeno više od 250 svećenika

Potaknuo je prisutne da povjere Božjem milosrđu i one koji su smislili i provodili nečovječne sustave nasilja, ubojstva i nepravde nad nevinim ljudima. Pozvao je da se spomenu brojnih mučenika i svjedoka vjere koji su, na čelu s bl. Alojzijem Stepincem, u onim teškim vremenima stajali uspravno, opredijeljeni za Boga. Program pred završkom zgradom završio je molitvom za više od 250 svećenika utamničenih u komunističko vrijeme u Staroj Gradiški. Potom je krenula procesija do nove župne crkve na čijem je čelu nošena svijeća na spomen utamničenih svećenika te svečana knjiga u kojoj su ispisana imena svih svećenika i bogoslova koji su tamnovali u Staroj Gradiški.

Ljubav i žrtva

U uvodu u svetu misu koja je slijedila u crkvi, biskup Škvorčević spomenuo je kako smo u pokorničkoj procesiji sabrali u svoja srca svu muku, poniženost i tjeskobu, ljubav i žrtvu utamničenih svećenika i drugih nedužnih ljudi da bismo je sada sjedinili s euharistijskom žrtvom Isusove ljubavi.

U homiliji biskup je progovorio o nastojanjima

hrvatskih ljudi da usred zamršenih suvremenih događanja slože sliku stvarnosti te je istaknuo kako im u tome može najviše pomoći Božja riječ. Rekao je da postoje određene strategije, među kojima je i globalizacijska, povezane s liberalizmom ravnodušnim prema istinskim vrijednostima. Spomenuo je, među ostalim, i strategije svjetskih sila u borbi za prevlast podsjetivši na zbivanja u Ukrajini. Dodao je da nas naviještena Božja riječ upozorava da pored ljudskih strategija postoji Božja koju On ostvaruje u suradnji s ljudima o čemu nam snažno svjedoči odlomak iz Knjige postanka gdje Bog sklapa savez s Abrahamom i obećaje mu veliko potomstvo.

Najveća Božja strategija

Tumačeći evanđelje biskup je naglasio kako Isus Židovima najavljuje najveću Božju strategiju čiji je cilj pobjeda nad smrću, a ostvaruje se u njegovoj smrti i uskrsnuću. Upitavši prisutne kojoj su strategiji podredili svoj život i kamo su sebe smjestili, ustvrdio je kako je mudar svaki onaj čovjek koji zna donijeti odluku o tome da s Bogom ide kroz život i slijedi Njegovu strategiju koja uvijek pobjeđuje. Podsjetio je na one koji su, nakon pobjede u II. svjetskom ratu, pribjegli strategiji ponižavanja, progona i zatvaranja čestitih ljudi jer se nisu uklapali u njihove ideološke okvire. Dodao je da se ta strategija urušila jer je bila protiv Boga i protiv čovjeka. Nastojeći približiti teško vrijeme tamnovanja više od 250 svećenika, 9 bogoslova te brojnih drugih nedužnih ljudi u Staroj Gradiški samo zbog njihove ljubavi prema Domovini i Crkvi, istaknuo je da je unatoč sustavnim ponižavanjima, progonima i patnji, najveći broj njih u vjernosti Bogu i Isusovoj ljubavi na križu našao smisao i postigao pobjedu. Ti ljudi posvjedočili su moralnu veličinu koja predstavlja svojevrstu duhovnu baštinu Stare Gradiške i naše domovine te ju je potrebno pamtit i molitveno s njome biti povezan, zaključio je biskup.

Molitva predanja

Na kraju misnoga slavlja biskup je predvodio Molitvu predanja Blaženoj Djevici Mariji. Vjernicima je potom progovorio o kanonizaciji pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, te ih potaknuo da tom prigodom zajedno upute Bogu molitvu koja se moli u svim župama Požeške biskupije na završetku svete mise. Riječi zahvale izrazio je svim prisutnim svećenicima, napose župniku Mati Rukavini i njegovim suradnicima, svećeničkim aspirantima iz Požege, hodočasnici i prisutnim predstavnicima hrvatskih branitelja i zatvorenika, školskoj djeci te župnom zboru koji je zajedno s pjevačima iz Župe Bezgrješnog Začeca BDM u Novoj Gradiški predvodio pjevanje.

OBLJETNICA SMRTI KARDINALA FRANJE KUHARIĆA

Bio je duhovni velikan koji je snagom vjere svjedočio povezanost s Bogom

Piše: Goran Lukić • Snimio: Duško Mirković

U pozdravu biskup je istaknuo koliko je kardinal Kuharić volio Boga i svoj hrvatski narod što je posebno snažno svjedočio u teškim i prijelomnim vremenima naše nedavne povijesti te da smo se okupili u Katedrali izraziti mu zahvalnost i odanost, povjeriti ga Božjem milosrđu. Spomenuo je njegovu naklonost prema Požeškoj biskupiji i gradu Požegi čiji je počasni građanin bio. Potaknuo je na zahvalnost Bogu što nam ga je darovao kao i za baštinu koju nam je ostavio. Osvrnuo se i na Dan grada Požege te uputio pozdrav gradonačelniku Vedranu Neferoviću te gostima među kojima je bio i Tomislav Karamarko. Pozvao je na molitvu za dobro grada te za one koji su položili živote za našu slobodu.

Duhovna nit

Na početku homilije biskup je pojasnio da se kod nas na različitim razinama nastoji promišljati o tome što možemo ostvariti svojim ljudskim rukama i pameću, ali da još uvijek nema očekivanog uspjeha. Predstavio je jednostavnu i siromašnu obitelj Franje Kuharića iz Pribića nedaleko Krašića koja se svake večeri okupljala na molitvu, jedan od najvažnijih dnevnih čina. Spomenuo je da određena suvremena hrvatska svijest olako podliježe napasti da molitvu smatra svojevrsnim gubljenjem vremena. Baš suprotno, istaknuo je biskup, mladi Franjo naučio je upravo tim putem sebe stavljati u dimenziju onostranosti koja mu je pomagala shvatiti da je čovjek više od jela i odijela te očekivati ono što se ne može proizvesti vlastitim radom, nego što dolazi od Boga. U toj svijesti, nastavio je biskup, mladi Franjo Kuharić krenuo je putem svećeništva, primio ga 1945. od Alojzija Stepinca uz poruku da ide u krvavu kupelj komunističkog sustava koji nije priznavao Boga. Naglasio je kako su ređenici navedene godine u teškim okolnostima odlučili osobno živjeti u dimenziji

povezanosti s Bogom te pomoći svome hrvatskom narodu da ne izgubi duhovnu nit svoga bića koju je živio tijekom trinaest stoljeća. Istaknuo je da su mnogi od njih platili krvavi račun progona, ali da je to bilo sjeme novoga rasta te da je među njima Kuharić kao svećenik i biskup bio duhovni velikan koji je snagom vjere i u najtežim trenucima nedavne prošlosti svjedočio kako se povezanošću s Bogom, u dimenziji onostranosti, postaje pobjednikom u siromaštvu, ideološkoj isključivosti i u ratu.

Hrvatski velikan

Tumačeći ulomak iz Knjige Izaije proroka, naviještenog u prvom liturgijskom čitanju, biskup je rekao kako je prorok usred babilonskog sužanjstva kad je narod ostao bez imena, zemlje i svetinja, izgubio nadu, ali i upozoravao da postoji stvarnost koja dolazi odozgor i poziva ga da sluša Božju riječ i od nje živi. Istaknuo je kako je Franjo Kuharić bio tijekom dvadesetog stoljeća otvoreno hrvatsko srce i savjest za Božju riječ koja je u njemu našla plodno tlo, izrasla u snagu ljubavi, postala Božjim svjetlom u mraku suvremenih lutanja. Dodao je da se Kuharić na taj način svrstao među brojne jednostavne, a velike hrvatske ljude tijekom naših trinaest stoljeća koji su povjerovali Bogu i njegovoj ljubavi što poštuje i voli čovjeka čak do smrti na križu. Postavio je pitanje koliko Hrvatska danas očekuje ono što dolazi od Boga u obitelji, odgoju i obrazovanju, politici, gospodarstvu te na drugim razinama života i može li nam raskid s dimenzijama onostranosti donijeti dobro. Ustvrdio je kako nam je kardinal Franjo Kuharić u tom pitanju snažan poučak.

U požeškoj Katedrali, 11. ožujka biskup Antun Škvorčević zajedno sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i župa Požeškog dekanata predvodio je svetu misu povodom 12. obljetnice smrti sluge Božjega, kardinala Franje Kuharića.

Intimnost Božjega života

Na temelju evanđeoskog navještaja o molitvi „Oče naš“ biskup je istaknuo kako je molitva ulaženje u intimnost Božjega života, oslobađanje čovjeka i njegova djelovanja od površne horizontalnosti i jednodimenzionalnosti, uključivanje čovjeka u cjelovitost stvarnosti. Rekao je da je upravo u tome prvotna veličina Franje Kuharića. Osvrćući se na proslavu Dana grada biskup je naglasio kako je važno nastojanje gradskih dužnosnika oko gospodarskog napretka, uređenja grada i organiziranog javnog života, ali je podsjetio da je čovjek više od jela i odijela te ukoliko u tim naporima prezre dimenziju onostranosti, grad i čovjek u konačnici ostaju siromašni. Zahvalio je svima koji u Požegi djeluju u povezanosti s Bogom i pozvao sve da još više otvore Bogu prostore srca i savjesti, podsjećajući da je to uvijek bio najtočniji hrvatski korak koji ne smijemo ni danas zanemariti.

Na kraju misnoga slavlja biskup je gradonačelniku, njegovim suradnicima i svim građanima čestitao Dan grada. Poželio je da Požega ne bude grad samo po nečem izvanjskom, nego da ima dušu po svojim građanima povezanim s Bogom. Istaknuo je duboku vezu kardinala Franje Kuharića i pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, spomenuo program korizmenih kateheza u Požeškoj biskupiji o braku i obitelji u pripravi za njegovo proglašenje svetim te uputio molitvu za dobro Biskupije i grada.

SKUPŠTINA BISKUPA ĐAKOVAČKO-OSJEČKE CRKVE POKRAJINE U POŽEGI

Počeo s radom Međubiskupijski sud u Đakovu

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

U Biskupskom domu u Požegi 7. ožujka održana je XXII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Na početku sjednice biskup domaćin Antun Škvorčević pozdravio je nazočnog đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita Đuru Hranića, srijemskoga biskupa Đuru Gašparovića te kancelare pripadajućih biskupija.

Požeški biskup podsjetio je da se skupština održava početkom korizme tijekom koje se u župama Požeške biskupije održavaju kateheze o braku i obitelji prema učiteljskom nauku pape Ivana Pavla II., a u pripravi za njegovo proglašenje svetim.

– Veliko je značenje ovog događaja za našu mjesnu Crkvu koju je Papa utemeljio. U navedene kateheze uklapa se i tema ove

skupštine – Međubiskupijski sud u našoj Metropoliji. Njegova je zadaća bavljenje pitanjima ženidbe i pružanje pomoći onima čiji brak nije uspio, odnosno čiji je brak nevaljan – objasnio je biskup Škvorčević. Podsjetio je da se zasjedanje održava o spomenu dvaju duhovnih velikana, bl. Alojzija Stepinca i Franje Kuharića, koji su svoju ljubav i vjernost Crkvi ugradili u Požešku biskupiju kao pastiri na ovim prostorima prije njezina utemeljenja, ali i kao metropoliti čije je služenje pokrivalo područje Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Poželio je da dvojica velikih crkvenih pastira svojom molitvom prate sva pastoralna nastojanja ovoga područja.

Brže rješavanje parnica

Nadbiskup Hranić podsjetio je da Đakovačko-osječka crkvena pokrajina djeluje već šest godina te da se u tom razdoblju mnogo postiglo. – Jedan od plodova naših zajedničkih nastojanja je i Međubiskupijski sud prvoga stupnja. Do sada su se parnice s područja naše Metropolije rješavale na Međubiskupijskom sudu u Zagrebu. Tijekom proteklih godina naše su biskupije poradile na formaciji i dodatnom obrazovanju svećenika i vjernika laika te smo dobili stručne osobe i na taj način stekli uvjete za uspostavu Međubiskupijskog suda za našu Metropoliju. Vjerujemo da će se time doprinijeti brzini rješavanja parnica i olakšati situacija vjernicima koji traže ispitivanje valjanosti svoje ženidbe – objasnio je nadbiskup Hranić.

Napomenuo je da je nedavno stiglo odobrenje Apostolske signature iz Rima za uspostavu Suda, a na ovoj Skupštini razgo-

varalo se o službama unutar Suda koji će imati svoje sjedište u Đakovu te podružnicu u Požegi. Radom Suda ubrzat će se rješavanje parnica kojih je iz godine u godinu sve više. S područja Đakovačko-osječke metropolije na Sudu u Zagrebu trenutno je četrdesetak parnica koje su u tijeku. Do sada se na njihovo rješavanje čekalo oko dvije godine, a sada se očekuje rješavanje za šest do dvanaest mjeseci.

Biskup Škvorčević naveo je da su u tijeku pripreme za održavanje Biskupske sinode u Rimu iduće jeseni te da nas papa Franjo potiče da i u hrvatskoj javnosti zauzete i dublje razmišlja mo o pitanjima i problemima rastavljenih osoba. Crkva treba uzeti u obzir, nastavio je biskup, promjene koje su se dogodile u suvremenom društvu, a koje su vezane uz poteškoće u braku što utječe na kriterije koje sudovi primjenjuju u procesu proglašenja nevaljanosti braka. – Ne radi se o nekom tehničkom pravnom pitanju, nego o ozbiljnoj odgovornosti prema vrijednosti braka kao Božje ustanove i prema čovjeku koji je u toj ustanovi – objasnio je biskup Škvorčević.

Solidarnost sa siromašnima

Nadbiskup i biskupi izrazili su solidarnost sa svima onima koji trpe i pate te se na taj način suobličavaju Kristu patniku. Posebno su istakli stradalnike nedavno poplavljenih područja. Nadbiskup Hranić upozorio je kako se upravo na području Slavonije susrećemo s velikim problemom iseljavanja ne samo mladih i obrazovanih, nego i čitavih obitelji koje su prisiljene potražiti svoju egzistenciju izvan Slavonije i izvan Hrvatske. – Mi kao Crkva ne možemo riješiti takve probleme, ali duboko suosjećamo. Korizma je vrijeme kada se s vjernicima dodatno senzibiliziramo i postajemo solidarni s onima koji su na osobit način izloženi različitim poteškoćama. Koliko god je moguće, putem našeg karitativnog djelovanja nastojimo ublažiti trpljenje i poteškoće brojnih obitelji koje su izložene siromaštvu te različitim oblicima patnje – rekao je nadbiskup Hranić.

Na sjednici su razmatrana konkretna pitanja koja se odnose na početak rada Međubiskupijskog crkvenog suda u Đakovu, a napose personalna te su donesene odluke o djelatnicima Suda kako u đakovačkom sjedištu, tako i u Požegi. Nedavno su biskupi Đakovačko-osječke crkvene pokrajine usvojili Pravilnik o svećeničkom bolovanju i umirovljenju što je uvjetovalo i određene promjene u Pravilniku o provedbi financijskog sustava pa je i on doraden na ovoj sjednici. Raspravljalo se i o nekim aktualnim pitanjima u Crkvi i društvu. Dogovoreno je da se svečana inauguracija novoutemeljenog Međubiskupijskog suda u Đakovu održi 4. travnja ove godine.

SKUPŠTINA BISKUPA ĐAKOVAČKO-OSJEČKE CRKVENE POKRAJINE U ĐAKOVU

Svečana inauguracija Međubiskupijskog suda u Đakovu

Piše i snimio: Ivica Bošnjak

U Biskupskom domu u Đakovu 3. travnja održana je XXIII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine kojoj su nazočili đakovačko-osječki nadbiskup metropolit Đuro Hranić, nadbiskup u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović te kancelari Drago Tukara i Marko Loš.

Pomoć supružnicima

Nakon skupštine u dvorani za sastanke održana je i 1. sjednica Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Đakovu. Okupljene na sjednici, kao i nazočne predstavnike medija, pozdravio je nadbiskup Hranić rekavši kako će se tijekom skupštine, između ostalog, razraditi pravilnik koji uređuje skrb za svećenike, napose one bolesne i umirovljene te najavio 1. sjednicu Međubiskupijskog suda. Istaknuo je kako je u proteklom razdoblju imenovano devetnaest sudskih suradnika te je učinjena primopredaja parnica koje su bile na Metropolitanskom sudu u Zagrebu, a koje se odnose na Đakovačko-osječku metropoliju te se iste nastavljaju voditi u Đakovu. Dodao je kako je pitanje vezano uz valjanost ženidbe vrlo aktualno jer se u Slavoniji na građanskom području razvodi svaki četvrti brak te je u okviru pastoralnog

djelovanja potrebno pomoći supružnicima kako bi se osjetili prihvaćenima od Crkve.

Pučke kuhinje

Komentirajući trenutnu društvenu situaciju ustvrdio je kako su etičnost, poštenje i moral postale obescijenjene vrijednosti te se u različitim sferama društvenog života ističe borba za vlastite pozicije. Progovorio je i o problemu slavonskih sela koja mladi ljudi i čitave obitelji napuštaju u potrazi za boljim životom što će se nužno odraziti na sliku budućnosti Hrvatske. Dodao je kako Crkva nastoji na svim područjima života pomoći u granicama svojih mogućnosti. Najavio je otvaranje dviju novih pučkih kuhinja; u Slavonskom Brodu i Vinkovcima.

Na skupštini je najavljen i zajednički odlazak biskupa u Jasenovac, u petak 11. travnja, o čemu je progovorio i požeški biskup Antun

Škvorčević. Spomenuo se 9. obljetnice smrti pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije te istaknuo kako je Požeška biskupija, nastojeći slijediti njegove poticaje osobito s obzirom na povijesne događaje, od 2000. godine počela održavati Dan čišćenja pamćenja i spomena na mučenike. Dodao je da prošlost trebamo pamtiti i u njezinim teškim sastavnicama, ali nikada tako da se prepustimo diktatu zla koje se dogodilo. Pojasnio je kako je *čišćenje pamćenja* nastojanje pamćenja i praštanja teških povijesnih događaja u čistoći evanđeoskim putem pri čemu se treba izdignuti iznad zla koje se dogodilo. Dodao je da, ukoliko se čovjek prepusti emocijama i osjećajima osvete ili mržnje, i sam postaje žrtvom zla koje se dogodilo. Najavio je obilježavanje slične pokorničke svečanosti i u Staroj Gradiški gdje je nakon 2. svjetskog rata tamnovao velik broj svećenika i nedužnih civila.

Počeo djelovati Odjel Međubiskupijskog suda u Požegi

Imenovani članovi Međubiskupijskog suda u Požegi

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević održao je 22. ožujka radni sastanak s imenovanim članovima Međubiskupijskog suda u Đakovu koji će djelovati u njegovu požeškom odjelu. Među njima je Želimir Žuljević, imenovan sudcem i istražiteljem; Dragan Hrgić, imenovan braniteljem ženidbenog veza te Saša Paveljak, imenovan bilježnikom. Biskup je navedenim djelatnicima predstavio novoutemeljeni Međubiskupijski sud prvoga stupnja u Đakovu čiji je moderator nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, a sudski vikar dr. Nikola Škalabrin. Istaknuo je pastoralno značenje Suda za Požešku biskupiju te naznačio okvir djelovanja njegova odjela u Požegi. Naglasio je da Odjel u svemu odgovara sudskom vodstvu u Đakovu, ali preuzima rješavanje ženidbenih parnica s područja Požeške biskupije te je važno utvrditi organizaciju njegova djelovanja. Dogovoreno je da Odjel ima svoj ured u prostorijama Ureda za crkveno-pravna pitanja Biskupskog ordinarijata te da predstojnik Ureda Želimir Žuljević bude ujedno i voditelj sudskog odjela koji će u tim prostorijama čuvati svoje dokumente povjerene bilježniku Saši Paveljaku. Razgovaralo se o načinu rada Odjela, radnom vremenu ureda te o potrebnoj opremi. Zaključeno je da će uskoro svim župnim uredima Požeške biskupije biti dostavljena obavijest o radu Odjela i postupku s obzirom na ženidbene parnice. (I. I.)

POSJET AMERIČKOG BISKUPA BLASEA J. CUPICHA POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Biskup iz Amerike potvrdio važnost djelovanja Crkve na odgojno-obrazovnom području

Piše: Ivan Popić • Snimio: Vjekoslav Marić

Biskup biskupije Spokane u saveznoj državi Washington, Blase J. Cupich, predsjednik Odbora Biskupske konferencije Sjedinjenih Američkih Država za pomoć južnoj i istočnoj Europi u pratnji dr. Declana S. Murphyja, direktora Nacionalnog ureda u sklopu svoga boravka u Hrvatskoj posjetio je Požešku biskupiju 26. te 29. ožujka.

Pohod školi

U Biskupskom domu goste je primio biskup Antun Škvorčević i prikazao im stanje Biskupije istaknuvši kako posebno mjesto u pastoralu imaju odgojno-obrazovna nastojanja. Zajedno su posjetili Odgojno-obrazovni centar gdje ih je dočekaio ravnatelj Katoličke gimnazije Robert Mokri te ravnatelj Katoličke osnovne škole Ivica Žuljević. Na ulazu u školu uglednog gosta pjesmom je pozdravio Zbor Katoličke osnovne škole pod ravnanjem profesorice Ljube Šolić. Biskup Cupich zahvalio je djeci na dobrodošlici te se uputio u prostore produženog boravka gdje su se okupili osnovnoškolci i gimnazijalci sa svojim profesorima. Dječji zbor ponovo je zapjevao, a biskup Škvorčević izrekao pozdrav biskupu Cupichu te upoznao učenike s njegovim podrijetlom i djelovanjem.

Potom je jedan osnovnoškolac na engleskom jeziku predstavio biskupu svoju školu, a jednako tako i jedan gimnazijalac te su mu predali darove koje su sami izradili. Biskup Cupich izrazio je zadovoljstvo što se nalazi u školama Požeške biskupije te pričao o svom slavonskom podrijetlu po djedu iz Donjih Andrijevac, o preseljenju svoje obitelji u SAD prije stotinu godina, o svojoj sadašnjoj službi te o školama u njegovoj Biskupiji.

Djeca su mu otpjevala još jednu pjesmu i postavila nekoliko pitanja na engleskom jeziku. Biskup se u zbornici zadržao u razgovoru s ravnateljima škola. Uputio se potom u Katedralu i susjedne biskupijske ustanove te se u Biskupskom domu zadržao s biskupom Škvorčevićem u razgovoru o stanju Požeške biskupije, situaciji u Hrvatskoj, odnosu Crkve i države te o radu Hrvatske biskupske konferencije. Ugledni gost zatim je otputovao u Đakovo i Srijem.

Susret s mladima

Biskup Cupich ponovno je došao u Požegu 29. ožujka te se toga dana u Novoj Kapeli susreo s oko 900 mladih sudionika XVI. biskupijskog križnog puta koji su ga u župnoj crkvi pozdravili s pjesmom i oduševljenjem. Biskup Škvorčević kratko je predstavio svoga gosta i rekao da su zajedno željeli izraziti mladima svoju pažnju u njihovu traganju za istinom o sebi samima u Isusu Kristu te im zahvaliti što i sudjelovanjem na križnom putu svjedoče svoje opredjeljenje za evanđeoske vrijednosti. Biskup Cupich progovorio je na engleskom jeziku uz prethodno uvjeravanje mladih da će ga razumjeti te im rekao da se uz njih osjeća mladim. Zatim je naglasio da svaki čovjek ima svoj životni križ koji je ponekad težak, ali ga je lakše nositi ukoliko se njeguje međusobno zajedništvo. Dodao je kako se to zajedništvo posebno ostvaruje na križnom putu mladih Požeške biskupije gdje se sudionici svojim druženjem, prijateljstvom, suosjećajnošću, a napose molitvom otvaraju Kristovoj blizini. Potaknuo ih je da budu otvoreni jedni prema drugima i izgrađuju svoj život molitvom i sakramentima. Biskupi su mladima udijelili blagoslov, a zatim se u župnoj kući zadržali u razgovoru sa župnikom Goranom Mitrovićem.

Školski projekti

Potom su se u Požegi susreli s Molitvenom zajednicom „S Marijom za život“, razgledali crkvu sv. Lovre i upoznali se s njezinim povijesno-kulturnim znamenitostima, svratili u knjižnicu Požeške biskupije te u njezinu povijesnom dijelu pogledali najstarije knjige, od inkunabula do djela koja su pripadala požeškim isusovcima, pavlinima, Subalternom konzistoriju te Orfanotrofiju. Posjetili su prostore Dijecezanskog muzeja gdje je

osobito zanimanje pobudila liturgijska odjeća, dar carice Marije Terezije požeškoj crkvi sv. Terezije Avilske prigodom njezine posvete. Biskupi su zatim razgovarali o školskim projektima Požeške biskupije, napose o započetoj gradnji nove zgrade za potrebe Katoličke osnovne škole koju je prikazao Ivica Žuljević, upravitelj Odgojno-obrazovnog centra u Požegi te su razmotrili mogućnosti potpore Biskupske konferencije SAD-a tim projektima. Biskup Cupich istaknuo je važnost djelovanja Crkve na odgojno-obrazovnom području, pohvalio Požešku biskupiju za njezina nastojanja u tom pogledu te izrazio očekivanje da će se i druge biskupije u Hrvatskoj ohrabriti učiniti više na istom polju. Zahvalio je biskupu Škvorčeviću na iskazanom gostoprimstvu, izrazio radost zbog svega što je ostvareno u 17 godina postojanja Požeške biskupije te iskazao spremnost za potporu određenim projektima.

U nedjelju 30. ožujka američki gosti slavili su svetu misu u crkvi sv. Lovre zajedno s domaćim biskupom i njegovim suradnicima te nastavili put Zagreba.

U POŽEGI PROSLAVLJENA 9. OBLJETNICA SMRTI BL. IVANA PAVLA II.

Živjeti u svjetlu Božje riječi, opredjeljeni za njegovu istinu o čovjeku

Prigodom devete obljetnice smrti bl. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, 2. travnja u blaženikovoj kapeli u kripti požeške Katedrale biskup Antun Škvorčević, okružen svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i Župe sv. Terezije Avilske, predvodio je euharistijsko slavlje.

- Okupili smo se u kapeli njemu posvećenog da bismo se podsjetili na sve ono što je učinio za Crkvu i cijeli svijet, osobito za Hrvatsku i Požešku biskupiju, izrazili mu zahvalnost te se povjerili njegovu zagovoru - rekao je biskup u uvodu slavlja te

dodao da blaženikov kip i relikvija njegove krvi na svoj način svjedoče njegovu prisutnost u obiteljskom zajedništvu požeške mjesne Crkve koju je utemeljio, a koja ima svoj vrhunac u euharistiji. Pozvao je vjernike da na početku svete mise otvore vrata svoga srca Kristu, a pokajanjem se oslobode svega onoga što je nečisto i nesposobno za Boga.

U homiliji biskup je podsjetio na težak događaj kada su papi Ivanu Pavlu II. na Trgu sv. Petra u Rimu, 13. svibnja 1981. željeli oduzeti život. Spomenuo je da su Židovi u današnjem evanđelju smatrali Isusa opasnim jer je kršio subotu ozdravivši bolesna čovjeka i jer je Boga nazvao svojim Ocem te su ga naumili ubiti. Istaknuo je da je u sličnoj situaciji bio Papa koji nije imao nikakve vojne ili druge svjetovne moći, nego samo vjeru u Isusa Krista koju je naviještao i Božju viziju čovjeka za koju

se zauzimao. Istaknuo je da je to bila smetnja onima koji ne prihvaćaju Božje istine o čovjeku, nego nude ideologiju kojom manipuliraju ljudima i žele njima vladati. Spomenuo je da i danas brojni ideolozi ponižavanjem i ocrnjivanjem prilaze onima koji zastupaju ljudsko dostojanstvo, brak kao zajedništvo muškarca i žene, obitelj po naumu Božjem. Potaknuo je nazočne da poput bl. Ivana Pavla II. trajno žive u svjetlu Božje riječi, opredjeljeni za njegovu istinu o čovjeku te se ne boje progona i trpljenja jer je ono svojevrsno sudioništvo u mucu i smrti Isusovoj. Protumačio je Isusovu riječ iz evanđelja kako Otac njegov i on rade, ostvaruju velika djela, među kojima je najveće uskrsnuće, pobjeda života koja se započinje ostvarivati upravo prihvaćanjem Isusove riječi. Pozvao je vjernike da se poput bl. Ivana Pavla II. trajno otvaraju Božjoj riječi i njezinu svjetlu, po njoj se obnavljaju i od nje žive. Na kraju je izmoljena molitva bl. Ivanu Pavlu II.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POSJETIO POŽEŠKI ZATVOR

Rasti u duhovnoj vertikali poput jablanova

Piše: Ivan Popić • Snimio: Duško Mirković

Na Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, 11. travnja, biskup Antun Škvorčević pohodio je požeški zatvor. U pratnji ravnateljice Ranke Farkaš i suradnika te dušobrižnika Slavka Starčevića biskup je u dvorištu kaznionice ispred spomenika ženama, koje su u vrijeme komunističke vlasti bile ideološki proganjane, osuđivane i utamničene u požeškom zatvoru, položio cvijeće i svijeće. Potom je uslijedilo misno slavlje u zatvorskoj dvorani na kojem su sudjelovali zatvorenici muškog i ženskog odjela. Pozdravivši sve nazočne, biskup je protumačio što je značenje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika. Podsjetio je zatvorenike koliko je važno da oni sami ne budu žrtve zla koje su učinili, nego da s Bogom traže put unutarnjeg čišćenja i slobode te da rastu u duhovnoj vertikali poput jablanova koji idu uvis na zatvorskom imanju.

U homiliji biskup je, tumačeći čitanje iz Knjige proroka Jeremije, ustvrdio kako je ono svojevrsna prorokova autobiografska ispovijest u kojoj on ne bilježi datume iz svoga života, nego prenosi unutarnje sta-

nje svoga bića koje je s jedne strane teško pritisnuto zlom i prijetnjom ubojstvom što mu ga drugi nanose, ali i ohrabreno silnim povjerenjem u Boga kojemu povjerava svoju sudbinu. Potaknuo je prisutne da poput Jeremije sjednu za stol i stave sebe pred ogledalo svoga srca i savjesti te iz unutarnjeg stanja svoga bića otkriju tko su. Priponemenuo im je da provjere kakvo mjesto u njihovom srcu i savjesti ima Bog. Dodao je da ukoliko prekinu povezanost s Bogom, njihova biografija postaje skup otužnih datuma kojima nedostaje dimenzija ljudskosti proizašla iz odnosa s onostranošću.

Polazeći od evandeoskog izvještaja u kojem Židovi odbijaju prihvatiti Isusovo tumačenje njegova božansko-ljudskoga identiteta koji proizlazi iz njegova jedinstva s Ocem, biskup je istaknuo kako je upravo to dovelo do Isusova progona, osude i ubojstva. Podsjetio je na brojne vjernike i domoljube kojima komunističke vlasti nisu dopuštale da budu ono što jesu, nego su ih prisiljavale na prihvaćanje njihove ideologije, a u suprotnom su ih progonile, zatvarale i ubijale. Potaknuo je nazočne da

nikome ne dopuste da im zbog bilo kakvih razloga nameće neke svoje ljudske okvire, oduzima slobodu savjesti i duhovnog identiteta koji im je dao Bog. Dodao je da nastoje svakodnevno njegovati taj duhovni identitet te da budu bića dobrote, plemenitosti i ljubavi kako bi ostvarili život dostojanstva i smisla u velikim Božjim dimenzijama. Rekao je i da nas upravo Veliki tjedan, a napose Uskrs, podsjeća na veličinu ljudskog bića koja se ostvaruje u odnosu s Bogom.

U BOLNICI NA STRMCU PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. IVANA OD BOGA

Vjernost Isusovoj antropologiji ljubavi

Piše i snimila: Višnja Mikić

Na blagdan sv. Ivana od Boga, utemeljitelja Bolničkog reda Milosrdne braće, biskup Antun Škvorčević predvodio je 8. ožujka euharistijsko slavlje u crkvi Psihijatrijske bolnice Sv. Rafael na Strmcu. Uputio je blagdansku čestitku prioru i ravnatelju bolnice fra Dariju Vermiju i subratu Giovanniju Giemuliju te pozdravio sve nazočne. Podsjetio je na čovjekovu krhkost i ranjivost te istaknuo kako to nije njegova konačna sudbina jer mu je Bog u Isusu Kristu posvjedočio da nije sam u tom stanju te mu svojom ljubavlju donio pobjedu nad zlom i smrću. Dodao je kako je to Božje djelo prepoznao i sv. Ivan od Boga te je u svome služenju bolesnima bio snažan po Isusu Kristu kojem je povjerovao i sebe posvema predao.

U homiliji biskup je postavio pitanje o stanju u Bolnici Sv. Rafael te rekao da u njoj može biti loše ako se njezini djelatnici i pacijenti pouzdaju samo u ljudska sredstva i dosege u liječenju bolesti. Istaknuo je kako je čovjek po svojoj osobi, duhu i srcu dublji od svih ljudskih mogućnosti i zahvata, da je u njegovu egzistenciju ušao Sin Božji, moćan Božjom ljubavlju uspostaviti u njemu pobjedu nad smrću.

Spomenuo je kako je nemirni mladenački duh odveo sv. Ivana od Boga iz Portugala u Španjolsku i druge zemlje, ponukao ga da promijeni različita zanimanja; od čuvara stoke i zemljoradnika, do vojnika i knjižara. Podsjetio je da je veličina sv. Ivana od Boga u tome što je nakon mladenačkih lutanja i

različitih iskustava imao hrabrosti prihvatiti Isusovo poimanje čovjeka kao bića koje je Bog osmislio, kojemu je dao dostojanstvo i kojega je stavio u središte svoga interesa te iz ljubavi prema njemu poslao Sina svoga da smrću na križu uspostavi pobjedu života. Naglasio je da je prema svjedočanstvu koje nam daje evanđelje o milosrdnom Samarijancu najteže stanje onoga čovjeka koji je, ostavljen od drugih, ostao sam u svojim patnjama i umiranju, ali da Bog nikoga od nas nije zaobišao, nego u Isusu Kristu sve prigrlio svojom ljubavlju - naj snažnijim lijekom. Sv. Ivan od Boga služenjem bolesnima svjedočio je tu Isusovu pobjedu nad zlom i smrću te tako postigao i vlastiti smisao i puninu. Njegovo djelo ostalo je živo i do danas po Bolničkom redu Milosrdne

braće te tako doprlo i u našu domovinu.

Biskup je istaknuo da suvremeni globalizacijski procesi promiču određenu antropologiju, čovjeka skrojenog po mjeri nekih društvenih ideologa te da nam je sv. Ivan od Boga snažan primjer kako valja biti vjernan Isusovoj antropologiji ljubavi. - U Hrvatskoj se na svim stranama čuje kako se ništa ne može napraviti jer nema materijalnih sredstava. Međutim, pravo je pitanje što se u Hrvatskoj može ostvariti ljubavlju. Hrvatski čovjek nije nikada pogriješio kad se opredijelio za taj put - poručio je biskup te zahvalio svim djelatnicima bolnice koje je pozvao da u svoje služenje bolesnima unose ljubav, Isusa Krista i Božju ljekovitost zamolivši sv. Ivana od Boga da im pomogne u tom plemenitom djelu.

Kanonska vizitacija u župi Kobaš

Zahvala onima koji životom svjedoče prijateljstvo s Isusom

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 17. ožujka Župu sv. Ivana Krstitelja u Slavanskom Kobašu te je obavio kanonsku vizitaciju. Program je započeo u župnoj crkvi gdje je župnik Mijo Lasović pozdravio biskupa istaknuvši važnost ovog događaja za cijelu župu. Biskup je rekao da je u pojedinim svećanicima prilikom bio na slavlju u Kobašu, a da je kanonska vizitacija njegov radni posjet tijekom kojega želi pobliže upoznati život i djelovanje župnika i njegovih suradnika kao i ostalih vjernika te provjeriti stanje župnog ureda

i crkvenih objekata. Tumačeći pročitani ulomak iz Lukina evanđelja o Isusovu prijatelju Lazaru i njegovim sestrama Marti i Mariji, naglasio je da je došao zahvaliti onima koji svakodnevnom molitvom, sudjelovanjem na nedjeljnoj misi i časnim životom svjedoče da su Isusovi prijatelji.

Posjetio je i OŠ „Dr. Stjepan Iljašević“ čiji su ga djelatnici i učenici dočekali u školskom predvorju. Učenici Ana Galović i Matija Andrić uputili su mu dobrodošlicu i uručili darove. Biskup je rekao djeci da je svratio u njihovu školu kako bi zahvalio Bogu što ih je svojom ljubavlju osmislio i pozvao u život te iskazao poštovanje njihovim učiteljima za požrtvornost kojom im služe. Izrazio je radost što je u sustav javne škole ušao i vjeronauk na kojem se susreću s osobom Isusa Krista i otkrivaju cjelovitu istinu o sebi te im poželio da s njime snažno izgrađuju svoj mladenački život. Biskup se u zbornici susreo i s djelatnicima škole.

Posjetio je i svetište Gospe Kloštarske gdje su ga dočekali vjernici s kojima je molio za sve pokojne koji su pokopani na kloštarskom groblju. Tumačeći Isusov evanđeoski govor o pšeničnom zrnu koje mora biti bačeno u zemlju i umrijeti da

bi proklijalo i donijelo plod mnogo bogatiji nego li je zrno koje je umrlo, progovorio je o čovjeku koji kao osoba i biće duha nadilazi svoju tjelesnost te na razini ljubavi, koja je svojevrсно umiranje i življenje za drugoga, već ovdje na zemlji ostvaruje život jači od prolaznosti i smrtnosti upisane u našu tjelesnost. Zaključio je da su groblja, zbog toga, mjesta velike nade te da molitvom želimo pogledati naše preminule upravo u tom svjetlu.

Biskup je zatim posjetio višečlanu obitelj Predraga i Eve Kolundžić u njihovu domu gdje im je zahvalio za požrtvornost i opredjeljenje za život. Na kraju se uputio u Samostan sestara Malog Isusa s kojima se zadržao u razgovoru o njihovu životu i djelovanju u župi.

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA ZA SVEĆENIKE I REDOVNIKE

Svećenik se ne smije umoriti u molitvi

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi održana je 31. ožujka korizmena duhovna obnova za svećenike i đakone Požeške biskupije.

Nakon Molitve trećeg časa biskup Antun Škvorčević uputio je pozdrav svim nazočnima, a napose voditelju duhovne obnove, biskupu mostarsko-duvanjskom, Ratku Periću. Istaknuo je da će se za dva dana napuniti devet godina od blažene smrti Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije te da se svećenička duhovna obnova na temu „Papa Ivan Pavao II. svećenicima“ održava u okviru biskupijske pripreme za njegovo proglašenje svetim. Spomenuo je kako je biskup Ratko godinama imao priliku izbliza slijediti život i djelovanje pape Ivana Pavla II. u Rimu te osluškivati njegove učiteljske poruke upućivane svijetu. Biskup je svećenike podsjetio na važnost razmišljanja o sebi samima te provjeravanja vlastitog duhovnog stanja i izgradnje kako nitko od njih ne bi postao slaba hrvatska duhovna točka i nemoćan odgovarati na izazove pred kojima se nalazi hrvatsko društvo.

Združeni s euharistijom

Potom je biskup Perić svećenike i đakone nastojao uvoditi dublje u njihov svećenički identitet primljen na redanju i to temeljem pisama koje je papa Ivan Pavao II. upućivao svećenicima svakog Velikog četvrtka. Naglasio je kako je svećenik izabrana osoba, poslana propovijedati Kraljevstvo Božje. Osvrnuo se na svećenikov odnos prema euharistiji kao središnjem razlogu svećeništva rođenog u času njenog ustanovljenja. Rekao je da svećenik uvijek prinosi žrtvu in persona Christi – u osobi Krista, to jest u sakramentalnom poistovjećenju s Kristom, velikim i vječnim Svećnikom. Biskup je istaknuo da su svećenici svojim redanjem

na poseban način združeni s euharistijom, da je svaki svećenik odgovoran za nju i da živi od nje naglasivši kako je velika tragedija kada mu slavljenje svete mise postane nešto svakodnevno i banalno te u takvom stanju ne može duhovno rasti, nego ostaje zatočenikom grijeha. Naglasio je da je svećeniku u takvom stanju potreban hod obraćenja, pokore i traženja oprosta. Pozvao je svećenike i đakone da crpe snagu i oprostjenje iz sakramenta pomirenja. Također je istaknuo da je svećenik osoba koja treba neprestano biti u molitvi i u njoj se ne umoriti jer po njoj raste u prijateljstvu s Bogom. Bez takve intimnosti svećenik ne može druge dovesti Bogu.

Pastoralne aktualnosti

U drugom dijelu programa duhovne obnove razmatrana su neka aktualna pastoral-

na pitanja. O pojedinostima vezanima uz Susret hrvatske katoličke mladeži krajem travnja u Dubrovniku govorio je povjerenik za pastoral mladih Ivan Certić najavivši da će na tom događanju sudjelovati oko 1900 mladih iz Požeške biskupije. O detaljima vezanim uz biskupijsko hodočašće u Rim prigodom kanonizacije utemeljitelja Požeške biskupije bl. Ivana Pavla II. koje će se održati u uskršnjem tjednu, od 23. do 28. travnja, izvijestio je Josip Devčić, biskupijski povjerenik za hodočasnički pastoral. Biskup je u nastavku spomenuo da će se u predvečerje Žalosnog petka, 10. travnja, u Staroj Gradiški održati molitveni spomen za sve nedužno utamničene svećenike koji su tijekom komunističke vladavine boravili u tamošnjem zatvoru. Dana 11. travnja u jasenovačkoj župnoj crkvi održat će se središnje biskupijsko pokorničko-molitveno slavlje koje će predvoditi dijecezanski biskup zajedno sa svim biskupima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Podsjetio je da neke župe još nisu izradile popis župne imovine te je pozvao da to učine što prije, kao i popis sakralnih predmeta izvan liturgijske uporabe koje valja pohraniti u Dijecezanski muzej u Požegi.

Pred relikvijom blaženog Pape

Na završetku korizmene duhovne obnove svećenici su se uputili u kapelu bl. Ivana Pavla II. u Katedrali gdje je pred moćima i likom blaženog utemeljitelja Požeške biskupije biskup Perić održao ispit savjesti nakon čega su svećenici imali prigodu za osobnu ispovijed. Tajnik Ivica Bošnjak zajedno s mladim svećenicima i đakonima predvodio je molitveno-meditativni program utemeljen na pismima pape Ivana Pavla II. svećenicima prigodom Velikog četvrtka. Susret je završio objedom u Domu pape Ivana Pavla II.

Posjet provincijala Milosrdne braće

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 12. ožujka fra Massima Villu, provincijala Lombardo-venetske provincije Bolničkog reda Milosrdne braće u pratnji fra Gian-Carla Lapića, člana iste Provincije. Biskup je čestitao fra Massimu na njegovom nedavnom izboru za službu provincijala. Razgovarali su o zajednici braće na Strmcu i daljnjem djelovanju tamošnje bolnice te o bolničkim personalnim i drugim pitanjima. Zaključili su da je bolnica nakon početnih poteškoća u svom trogodišnjem djelovanju postigla dobre uspjehe te da je potrebno u suradnji s mjerodavnim vlastima poraditi na rješavanju još nekih specifičnosti katoličke bolnice u okviru zdravstvenog sustava Republike Hrvatske. U razgovoru su im se pridružili i fra Dario Vermi, prior zajednica na Strmcu i ravnatelj bolnice te fra Giovanni Giemula, član iste zajednice.

MISA ZA POGINULE BRANITELJE U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Poigravanje s čovjekom, brakom i obitelji nije jamstvo naše budućnosti

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: D. Mirković

Prigodom Dana Požeško-slavonske županije, 12. travnja, biskup Antun Škvorčević u Katedrali je predvodio je euharistijsko slavlje za poginule hrvatske branitelje s područja Županije. Uz župana Alojza Tomaševića i suradnike, na misi su sudjelovali uzvanici te roditelji i drugi članovi obitelji poginulih branitelja kao i brojni vjernici. U pozdravnoj riječi biskup je podsjetio da nas ova sveta misa i braniteljski spomen podsjećaju kako Županija nije tek neko upravno tijelo, nego ustanova utemeljena na vrijednostima među kojima je i braniteljska ljubav zbog koje su i položili živote za domovinu i našu slobodu.

U homiliji biskup je spomenuo da Božja riječ ne ide za tim da se nekom dopadne, nego progovara Božju istinu o čovjeku kako bi on od nje živio te je potaknuo sudionike slavlja da je tako prihvate. Tumačeći odlomak iz Knjige proroka Ezekijela ustvrdio je kako se prorok susreće s teškim pitanjima svoga naroda koji se nalazi u sužanjstvu bez nade u budućnost te mu progovara što može očekivati od Boga. Istaknuo je da se Božji naum sakupljanja svih raspršenih Izraelaca u jednu domovinu, pod jednim kraljem u ljubavi i pravdi, a obećan ustima proroka Ezekijela, ostvario u Isusu Kristu. Dodao je da ljudsko političko djelovanje najčešće završava u podjelama, razdorima pa čak i sukobima jer ima različite ciljeve i interese. Rekao je da o tome svjedoči i aktualno društveno stanje u Hrvatskoj u kojemu se, između ostalog, očituje i površan pristup javnih djelatnika pitanjima

ljudskog identiteta, njegove sadašnjosti i budućnosti. Zapitao se kojim je putem moguće ostvariti zajedništvo i rekao da ono jednim dijelom ovisi o materijalnom napretku, a najvećma o poštivanju temeljnih vrijednosti ljudskog postojanja koje ne smiju biti predmetom političkih ili drugih prosudbi, nego plod otvorene, promišljene i argumentirane rasprave na različitim razinama. Poigravanje s čovjekom, brakom i obitelji nije jamstvo naše budućnosti, dodao je biskup. Ustvrdio je da je čovjek i njegovo istinsko dobro cilj Božje politike, da je čovjeka smislila Božja ljubav te kad ljudske politike isključuju Božji govor o čovjeku i ne surađuju na ostvarenju njegove strategije, preuzimaju na sebe pretešku obvezu krojenja sudbine onoga što ne poznaju u njegovim najdubljim odrednicama

i na toj razini ne mogu ništa učiniti. Biskup je istaknuo koliko je važno i u županijskoj upravi imati hrabrosti o čovjeku i služenju njegovu dobru misliti i djelovati po Božjim kriterijima upisanima u ljudsku savjest.

Podsjetio je da Isus nije prvenstveno umro od nasilničke ljudske ruke, nego je dragovoljno i slobodno zbog ljubavi prihvatio smrt da bi svi živjeli. Rekao je da se na sličan način može govoriti i o smrti hrvatskih branitelja, istaknuvši da ona nije prvenstveno čin neke zločinačke ruke, nego posljedica spremnosti njihove ljubavi da dragovoljno polože živote za obranu slobode i dostojanstva svoje domovine. Potaknuo je da ih zbog toga pamtimo i poštujemo te za njih molimo, a njihovim najbližima budemo potpora i utjeha.

U Starom Petrovom Selu održane pučke misije Promatrajmo se u Božjoj optici

Piše i snimila: Višnja Mikić

U nedjelju 23. ožujka požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu prigodom završetka pučkih misija koje su vodili

isusovci o. Zvonko Vlah i o. Josip Sremić. Pozdravljajući biskupa, župnik Antun Prpić osvrnuo se na program pučkih misija i istaknuo kako su one događaj koji je želio duhovno pokrenuti župu.

U uvodnoj riječi biskup je rekao da je došao zahvaliti Bogu za svjetlo, snagu i nova životna opredjeljenja što ih je tijekom misija unio u srca župljana kao i zahvaliti misionarima za njihovo djelo te župniku za sve što je učinio u organiziranju misija. Dodao je da želi sa svima njima moliti kako bi živjeli u obnovljenoj vjernosti Bogu i svjedočili je u svojoj svakodnevici.

U homiliji biskup je podsjetio kako je veliki broj ljudi trenutačno uvjeren da se u Hrvatskoj ništa ne može učiniti. Rekao je da se pri tom uglavnom misli na gospodarsko stanje i istaknuo da smo svi svjedoci kako u nama ljudima uvijek postoje mogućnosti mijenjanja, kretanja novim putem, drugačijeg življenja, obraćenja. Ustvrdio je da

se to najsnažnije događa kada za sebe, kao najvažniju činjenicu u svijetu, uzmemo vremena te se promatramo u Božjoj optici, provjeravamo i duhovno čistimo u svjetlu Božje riječi te se u slobodi opredjeljujemo za one vrijednosti koje nas izgrađuju, humaniziraju, ispunjaju.

Biskup je istaknuo kako je uvjeren da su oni koji su imali vremena za Boga tijekom pučkih misija u Starom Petrovom Selu postali dionicima toga dubokog događanja u Isusu Kristu dok su oni koji troše svoje vrijeme gledajući televizijske „sapunice“ ili se bave sličnim poslovima, ostali u svijetu koji se rasplinjuje u površnosti bez budućnosti. Pozvao je vjernike da ne dopuste sebi postati hrvatskim duhovnim mrtvacima, nego da se trajno oblikuju snagom Isusova Duha i u svojoj domovini svjedoče što se, čak i u sadašnjim teškim gospodarskim prilikama, može učiniti za vječnost.

PROSLAVLJEN DAN KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE

Škola u kojoj se raste u znanju i cjelovitosti osobe

Pišu: Lj. Marić i I. Bošnjak • Snimio: V. Marić

U požeškoj katedrali sv. Terezije Avilske održan je 18. ožujka, u predvečerje svetkovine sv. Josipa, zaštitnika Katoličke osnovne škole, molitveno-glazbeno-scenski program učenika prigodom proslave Dana škole.

Program je započeo pjesmom sv. Josipu koju je izveo školski zbor pod vodstvom profesorice Ljube Šolić. Potom se nazočnima obratio ravnatelj Ivica Žuljević koji je s radošću pozdravio s učenike, njihove roditelje i goste, a posebno biskupa dr. Antuna Škvorčevića, osnivača Škole te ga zamolio da prisutnima uputi pastirsku riječ.

Zajednička suradnja

Biskup je ravnatelju, učenicima i djelatnicima čestitao Dan škole i blagdan njihova zaštitnika sv. Josipa. Podsjetio je na njezin osnutak prije pet godina, istaknuo kako škola danas ima deset razrednih odjeljenja (od 1. do 5. razreda) te da je za njezinu budućnost potrebno dograditi i proširiti sadašnju zgradu.

– S posebnim osjećajem poštovanja i radosi pozdravljam, vas djeco, i najprije vama čestitam Dan vaše i naše škole. U zahvalnosti Bogu želio bih podijeliti sa svima nazočnima uvjerenje koje nosim u svom srcu, a to je da Katolička osnovna škola nisu zgrade, nego djeca, roditelji i djelatnici. Tek naša zajednička suradnja, jasnoća u onom što zapravo želimo od djece, od naših obitelji i hrvatske domovine može dati odgovor što hoćemo i s Katoličkom osnovnom školom. Bilo bi tužno da ova djeca u svojim srcima budu ispunjavana sadržajima koja ih ne potvrđuju u dostojanstvu i koja na koncu ne obećavaju budućnost hrvatske domovine kakvu svi želimo, budućnost dostojnu čovjeka opredjeljena za vrijednosti života. Želio bih zato zahvaliti, vama roditelji, što to razumijete i što u svojoj suradnji s djelatnicima škole izgrađujete upravo takav sustav u koji uklju-

čujete i svoju djecu. Neka sv. Josip pomogne svima nama u Katoličkoj osnovnoj školi da poput njega shvatimo Božje naume o nama, surađujemo s njime i tako rastemo ne samo u znanju, nego i u cjelovitosti svoga bića – poručio je biskup Škvorčević.

Duhovno-glazbeni program

Zatim je započeo program koji je osmislila profesorica Ljuba Šolić, prožet duhovnom glazbom, molitvom i scenskim prikazima koji su dočarali važnost i značaj sv. Josipa, posebno za hrvatski narod, naše obitelji i samu školu. Tijekom programa upućene su brojne molitve sv. Josipu popraćene slikarskim radovima učenika. Program je završio klanjanjem pred Presvetim koje je predvodio Ivica Bošnjak. Nizali su se zazivi, molitve, zahvale za učenike, nastavnike i djelatnike, roditelje učenika, za osnivača škole, svećenike i redovnike, školske kolege i prijatelje, djedove i bake, za javne dužnosnike Županije, grada, domovine. Na kraju su svi zajedno otpjevali i izmolili molitvu sv. Josipu.

Izvanredan uzor

Idućeg dana, na blagdan sv. Josipa, slavlje Dana škole nastavilo se misnim slavljem koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u požeškoj Katedrali. U pozdravu je rekao kako je sv. Josip svojim životnim primjerom izvanredan uzor svima koji se trude oko odgoja i obrazovanja te je pozvao sve nazočne da Školu povjere moćnom zagovoru ovoga svetca.

U homiliji biskup je na dijaloški način podsjetio djecu kako šutnja na školskom ispitu svjedoči o učenikovu neznanju; šutnja u odnosu prema onom s kojim smo posvađani govori o ljutnji, a šutnja sv. Josipa koju susrećemo u evanđelju stav je sabranog srca koje osluškuje Boga da bi surađivalo u njegovim naumima. Istaknuo je koliko je tužno kad roditelji i učitelji nemaju vremena slušati jedni druge, a napose djecu u njihovoj izvornoj otvorenosti, iskrenosti i osjećaju za veliko i lijepo. Dodao je da oni koji ne uspijevaju čuti ljude kraj sebe, još manje mogu iskusiti Boga i njegovu prisutnost u svom životu.

Sposobnost osluškivanja

Biskup je spomenuo kako je potrebno njegovati i sposobnost osluškivanja prirode te osjetiti njezinu ljepotu i dubinu. Rekao je učenicima da je njihova katolička škola planom i programom slična svim drugim školama, ali da je njezina posebnost u tome što im želi pomoći da poput sv. Josipa u šutnji iskuse čudesnost svoga postojanja, otkriju da ih je Bog pozvao u život, da osluškuju njegov naum o njima samima i nastoje ga ostvarivati. Istaknuo je kako je šutnja i sabranost pred Bogom velik izazov jer omogućuje iskustvo njegove blizine te ih je potaknuo da se nikada ne odreknu tako dragocjenih trenutaka u svom životu. Na kraju homilije biskup je zaželio učenicima da im škola koju pohađaju bude drago mjesto vježbanja u svemu onome što je lijepo i dobro, što Bog može u njima ostvariti.

Misno slavlje pjevanjem je popratio veliki dječji školski zbor pod ravnanjem profesorice Ljube Šolić.

ŽELJKA MARKIĆ O BRAKU I OBITELJI U GLOBALIZACIJSKOM PROCESU

U Hrvatskoj treba zaštititi dostojanstvo obitelji

Prva korizmena Tribina četvrtkom održana je 6. ožujka u prepunom požeškom Gradskom kazalištu, a vodila ju je Željka Markić zajedno s Linom Zonjićem na temu *Brak i obitelj u globalizacijskom procesu*. Tribinu je molitvom otvorio biskup Antun Škvorčević, a zatim je uslijedilo čitanje teksta iz Knjige postanka: „Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih“. O snazi zajedništva koje se ostvaruje u braku i obitelji, rekao je biskup, nije dovoljno razmišljati samo ljudski, kao ni dogovarati se o značenju roda u kojem smo se pojavili i određivati što je muško ili žensko,

a što je prisutno danas u nekim krugovima i kod nas. Korizma je snažno vrijeme u kojem se treba odvažiti navedene stvarnosti promišljati s Bogom kako je to činilo čovječanstvo oduvijek. Upravo to zadali smo si kao dragu zadaću ove korizme u svim našim župama, dodao je, a tijekom pripreve za kanonizaciju pape Ivana Pavla II.

Željka Markić prvo je istaknula pozitivne aspekte globalizacijskih procesa, a zatim i one negativne; u kojima jači, bogatiji i moćniji putem različitih metodologija i znanja često iskorištavaju slabije i manje. U takvom globalizacijskom okružju najveću opasnost predstavlja usredotočenost na sebe i svoje interese pri čemu se zaboravljaju potrebe bližnjega. Osim toga, u takvim procesima vrlo lako dolazi do rušenja dostojanstva samog čovjeka te je stoga predavačica naglasila kako svaka osoba mora pronaći i sačuvati svoj identitet i boriti se da se temeljem osnovnih ljudskih prava osigura pravo na očuvanje istinskih vrijednosti. Istaknula je kako su istraživanja u Hrvatskoj pokazala da se na vrhu ljestvice vrednota kod Hrvata nalaze brak i obitelj.

Potom je istaknula kako se temeljem navedenih istraživanja očituje jasna potre-

ba da se hrvatsko društvo zalaže za očuvanje obiteljskih vrijednosti te da se zaštititi sama zajednica obitelji u vrijeme kad se, nametanjem određenih svjetonazora, pokušava utjecati na preoblikovanje savjesti i uvjerenja, napose u pitanju ljudske spolnosti pa time braka i obitelji. Na završetku programa biskup je istaknuo da se inicijativom hrvatskih građana rodila slobodna Hrvatska, da je inicijativom hrvatskih građana obranjena Hrvatska te da je inicijativom hrvatskih građana koju predvodi Željka Markić započela obrana temeljnih vrijednosti hrvatskog društva.

LILJA VOKIĆ O OBITELJI I ODGOJU MLADIH

U odgoju je najvažnija evanđeoska stega ljubavi

U sklopu Tribine četvrtkom u požeškom Gradskom kazalištu 13. ožujka na temu *Obitelj i odgoj mladih u današnjem društvu* govorila je prof. Lilja Vokić. Sve nazočne na početku je pozdravio biskup Antun Škvorčević. Kazao je da je odgoj djece i mladih u obitelji jedna od najvažnijih društvenih zadaća kojoj kršćanin pristupa iz vjere. Osvrnuo se na pročitani ulomak iz Poslanice Hebrejima u kojem sveti pisac uvjerava kako je stega sastavni dio Božjeg odgoja ljubavi te da stoga treba biti i sastavnica obiteljskog odgoja ljubavi. Naglasio je da one koje odgojem uvodimo u ljubav zapravo upućujemo u život stega. Ustvrdio je

kako stega ljubavi ostvaruje najviše dosege humanosti i zapitao se kako u današnjem društvu, koje pristupa djeci i mladima gotovo isključivo s naslova ljudskih prava, zastupa evanđeosku stegu ljubavi. Naglasio je da stega ljubavi nije spojiva s hedonističkim poimanjem života i da onima koji se odvažavaju prihvatiti je, donosi ispunjenje i smisao.

Profesorica je progovorila o pristupu u odgoju djece i mladih te o problemima s kojima se susreće današnja obitelj potkrijepivši svoje tvrdnje osobnim iskustvom. Navodeći što sve negativno utječe na zdrav odgoj djece; poput agresije, obezvrjeđivanja i nasilja, naglasila je da je cilj odgoja sretna i zdrava osoba. Spomenula je da je najbolja metoda odgoja roditeljski primjer i pojasnila kako je uz majku, koja je najvažnija odgojiteljica u životu djeteta, vrlo bitna i odgojna uloga oca kao glave obitelji te Crkva i društvo. Posvijestila je koliko je danas teže odgajati djecu nego u prošlim vremenima jer su ona izložena suvremenim liberalnim pristupima u kojima su moralne norme i općeljudske vrijednosti izgubile značenje.

Kao neke od najvažnijih metoda odgoja predavačica navodi jednostavnu i vedru atmosferu u obitelji, roditeljsku toplinu prema djeci te susretljivost. Istakla je i važnost potrebe za kvalitetnom komunikacijom između roditelja i djece bez koje ona počesto ulaze u svijet samoće.

IGOR ZIDIĆ O KULTURI I DUHOVNOM

Hrvatski identitet i uz Katoličku Crkvu

U požeškom Gradskom kazalištu održana je 20. ožujka treća korizmena Tribina četvrtkom na kojoj je govorio Igor Zidić, predsjednik Matice hrvatske, na temu *Kultura i duhovni identitet obitelji i naroda*.

Na početku je prisutne pozdravio biskup Antun Škvorčević koji je kazao kako postoje različiti kriteriji ljepote te podsjetio kako je kršćanska starina govorila da je Isus bio najljepši na križu, kad je bio lica i tijela iznakažena, ponižen i ubijen, ali je zasjaio u punini ljepote ljubavi kojom je sebe predao za nas. Dodao je da je to ljepota koja spašava svijet kako je govorio Dostojevski.

Zidić se u svom predavanju osvrnuo na problem ugroženog identiteta hrvatskog narodnog bića za koje je ustvrdio da neće imati budućnost ukoliko se ne povede briga o identitetu kao trajnoj vrijednosti koju je potrebno čuvati i promicati. Spomenuo je da se pojam identiteta može promatrati s dva različita stajališta; kao povijesno nasljeđe te kao promjenjiva vrijednost koja se u svakoj generaciji oblikuje drugačije.

Predavač je istaknuo da identitet predstavlja duboko korijenje jednog naroda, spomenuvši nezahvalnu poziciju onih koji se u određenom društvu poput hrvatskog bore za očuvanje elemenata koji taj identitet tvore, a u našem slučaju to se osobito

JOSIP BLAŽEVIĆ O KRŠĆANSKOJ VJERI I NEW AGEU

Životnu snagu i mir daje jedino živi Bog – Isus Krist

U požeškom Gradskom kazalištu održana je 27. ožujka četvrta korizmena Tribina četvrtkom na kojoj je govorio fra Josip Blažević na temu *Kršćanska vjera i New age*. Sve nazočne, a napose predavača pozdravio je biskup Antun Škvorčević te istaknuo kako je jedan od važnih ljudskih izazova činjenica da svaki čovjek traži mogućnost prijelaza iz svoga sadašnjeg stanja postojanja u drugačije i bolje te da pri tom pribjegava različitim metodama i tehnikama, među ostalim i onima koje nudi New age. Spomenuo je da nam evanđelje donosi dragocjenu zabilješku o Isusovu času prijelaza s ovoga svijeta Ocu. Naglasio je da se njegov prijelaz iz smrti u život, a i naš s njime, dogodio putem posvemašnje ljubavi na križu te da, otvarajući se njegovoj osobi u vjeri, postajemo dionicima onoga života koji je upisan u dubinu našega bića kao cilj i smisao za kojim nam teži srce.

Govoreći o New ageu i novom dobu, fra Blažević je istaknuo da je u njegovu središtu misao kako je čovječanstvo dostiglo takvu duhovnu zrelost da mu više nisu potrebne institucije i da ćemo svi bez pomoći posrednika evoluirati. Iznio je nekoliko

ključnih pojmova New agea, među kojima je za njegovo razumijevanje osobito važno znati da je sve što postoji energija koja vibrira na različitim razinama te da čovjek ne treba slijediti prvenstveno razum nego intuiciju. Istaknuo je kako su danas u modi individualni putovi samoostvarenja i samospasenja zbog kojih dolazi do kidanja veza s kršćanstvom i Crkvom.

- New age umornom, bolesnom i znatiželjnom čovjeku nudi zdravlje, potpunu slobodu te mogućnost postajanja samim bogom. To je primamljivije od prave odgovornosti za vlastiti život koji je darovan od Boga, a koja od nas često iziskuje i trpljenje, i muku - rekao je fra Josip te dodao da je New age protukršćanski orijentiran, a njegovim pripadnicima glavni je cilj postizanje zdravlja i ljepote tijela.

Na kraju je fra Josip zaključio da se životna snaga i mir, koje mnogi traže u modernim religijskim pokretima poput New agea, jedino mogu pronaći u živome Bogu, za nas raspetome na križu, a lijek je Predragocjena Krv Kristova i Njegovo Tijelo - živi Bog koji nam se predaje u Presvetoj Euharistiji.

Zlatko Miliša o medijima, obitelji i mladima

Televizija i internet glavni su kradljivci vremena

U sklopu Tribina četvrtkom koje organizira Požeška biskupija, a koje ove korizme imaju cilj progovoriti o aktualnim temama vezanim uz obitelj, mlade i medije, 3. travnja govorio je prof. dr. sc. Zlatko Miliša s Odsjeka za pedagogiju Filozofskog fakulteta u Osijeku.

Na početku svoga predavanja osvrnuo se na današnje obitelji nazvavši ih *fast food* obiteljima. Istaknuo je da je suvremena obitelj u kušnjama osobito zbog stvaranja negativne medijske slike o njoj u kojoj je „za sve kriva patrijarhalna obitelj te primitivna, tradicionalna i konzervativna sredina“.

Govoreći o medijima predavač je naglasio kako su televizija i internet postali *kradljivci vremena* koji sve više nude zabavni i manipulativni, a sve manje informativni i kvalitetni obrazovni sadržaj zbog čega su mediji sve više u funkciji manipulacije koja je postala lakše ostvariva i zbog nedostatka odgoja. Dodao je kako je loš odgoj posljedica tzv. *epidemije indiferentnih i popustljivih roditelja* koji sve manje imaju autoritet nad djecom. Govoreći o mladima naglasio je da postoje različiti stereotipi o njima te istaknuo da se radi o izigranoj generaciji koja je sve više prepuštena sama sebi pa se hrani onim temama koje nude mediji. Te su dominantne medijske teme nasilje, život slavnih, nerad i različite ovisnosti. U postojećem stanju, istaknuo je, potrebno je osnivati centre koji će uz smišljene inicijative znati omogućiti mladima razvoj njihovih talenata. Tribinu je zaključio pozivom da mladim generacijama pružimo sve ono što je potrebno za rast i razvoj kako bi se ostvarili u svojoj punini jer su upravo oni budućnost hrvatskoga društva.

Vladimir Gruden predavao na temu »Ratne posljedice i obitelj u Hrvatskoj«

U obitelji se izgrađuje kvalitetna osoba

Gost na posljednjoj ovogodišnjoj korizmenoj Tribini četvrtkom 10. travnja u Gradskom kazalištu Požega bio je prof. dr. Vladimir Gruden. On je održao predavanje na temu *Ratne posljedice i obitelj u Hrvatskoj*. Svoje predavanje započeo je konstatacijom da prije svega moramo staviti sebe u središte zbivanja te da se pri tom ne trebamo plašiti da smo egoisti. Naime, upravo na taj način izgradit ćemo jednu od najvažnijih ljudskih sposobnosti, a to je samopoštovanje.

-Nema ljepšeg dara nego kada čovjek može darovati svome bračnom partneru, svojoj obitelji, svome gradu i svojoj domovini kvalitetnog sebe. Mnogi su putovi za postizanje toga cilja, a jedan od njih je obitelj - istaknuo je i potom objasnio definiciju obitelji upozorivši da obitelji nisu muško i muško ili žensko i žensko, nego muško i žensko jer samo oni mogu dati novi život. Objasnio je da muškarac i žena nisu jednaki, ali su jednakovrijedni i jednakopravni.

Obitelj je, dodao je, najveća škola osjećaja, emocija, stavova, svjetonazora. Upozorio je da je znanje divno, ali da je ono oskudno te da je pravi izazov prihvatiti nepoznatog sebe.

- Naš je zadatak u obitelji da sebe učinimo plemenitijima, boljima, većima da bismo bili bliži Bogu - istaknuo je prof. Gruden.

Što je s obiteljima branitelja, odnosno s obiteljima čiji je jedan član poginuo, nestao ili umro? Naime, u njima treba nadoknaditi gubitak muškog principa jer cjelovitost obitelji čine muški i ženski princip. - U takvim obiteljima obično netko drugi preuzme očinsku ulogu. To mogu biti baka, djed, teta, stric ili netko drugi, ali za to je potreban dodatan napor. Slična je situacija i s obiteljima u kojima je jedan bračni drug bolestan - dodao je predavač. Da bi se u svim tim situacijama što bolje snašli, najvažnije je vjerovanje, a ne znanje, i to vjerovanje da možemo i hoćemo.

IDENTITETU OBITELJI I NARODA vezan je

odnosi na jezik, teritorijalnu cjelovitost, vjeru i obitelj. Naglasio je da je hrvatski identitet, između ostalog, uvelike vezan uz Katoličku Crkvu koja je bila ustrajni promicatelj i čuvar hrvatskog jezika, napose pisanim djelima. Potom je spomenuo kako osnovu hrvatskoga identiteta čine i višestoljetne borbe za opstanak putem kojih se i u povijesnom, i modernom smislu stvarala Hrvatska i svijest o njoj.

Upozorio je potom na krucijalni problem koji postoji kada govorimo o identitetu općenito, a posebno je prisutan u Hrvatskoj. Radi se o činjenici loše demografske politike koja ne pridaje dovoljno važnosti gorućem problemu depopulacije Hrvatske.

ODRŽAN XVI. KRIŽNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE POD GESLOM »DUC IN ALTUM«

Mladi, budite hrabri svjedoci Isusa Krista

Piše: Mario Večerić • Snimio: Mario Voronjecki

Pod geslom „Duc in altum“, u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih, na relaciji Brodski Stupnik - Nova Kapela – Požega, 29. i 30. ožujka održao se XVI. križni put mladih Požeške biskupije. U jutarnjim satima prvoga dana križnoga puta okupilo se oko osam stotina mladih u župi Brodski Stupnik gdje ih je dočekaio župnik Josip Bogović sa suradnicima te organizatori na čelu s povjerenikom za mlade Ivanom Certićem. Mladi su se uputili preko Oriovca, Malina, Brodskog Drenovca i Batrine do Nove Kapele. U novokapelačkoj župnoj crkvi Blažene Djevice Marije slavili su svetu misu koju je predvodio povjerenik Certić zajedno sa svećenicima sudionicima križnoga puta. Uslijedio je meditativno-mo-

litveni program tijekom kojega su mladi ma svoju riječ uputili požeški biskup Antun Škvorčević te američki biskup Blaise J. Cupich sa svojom pratnjom, a koji je tih dana boravio u posjetu Požeškoj biskupiji.

Molili za različite nakane

Drugoga dana, 30. ožujka, sudionicima križnog puta pridružilo se još četiri stotine mladih. Iz Nove Kapele krenuli su brdskim putem preko Donjeg i Srednjeg Lipovca te Crkvenih i Gradskih Vrhovaca prema Požegi. U mjestima kroz koja su prolazili razdragani domaćini pripremali su im okrepju. Na svakoj postaji molili su na različite nakane; za roditelje, pronalazak posla, svećenike i svećenička zvanja, pronalazak bračnog

partnera te za moralno i duhovno jačanje domovine. Zvona crkve sv. Lovre i katedrale sv. Terezije označila su ulazak hodočasnika u Požegu koji su noseći veliki križ mladih Požeške biskupije ušli u Katedralu.

Vrhunac dvodnevnog križnog puta mladih bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Škvorčević. Pozdravio je mlade i nazočne svećenike, zahvalio im na žrtvi koju su prihvatili sudjelovanjem na križnom putu te istaknuo kako zna da su umorni od dvodnevnog pješaćenja, ali da je taj napor bio blagoslovljen jer su osluškivali svoje srce i osjetili Božju blizinu. Dodao je kako liturgija četvrte korizmene nedjelje govori o radosti što se može primijetiti i po ružičastoj boji liturgijskoga ruha te dodao kako su mladi svo-

po uzoru pape Ivana Pavla II.

jim dolaskom u Katedralu donijeli radost duhovne punine i ispunjenosti Božjim svjetlom.

Istina i svjetlo

Osvrnuvši se na geslo križnoga puta „Duc in altum“, biskup je rekao kako je taj evanđeoski tekst teško prevesti s latinskog na hrvatski jezik i dodao da su to Isusove riječi kojima je pozvao učenike da povezu dalje, dublje, na širinu. Spomenuo je da je upravo ovo geslo posebno volio papa Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije za čije se proglašenje svetim pripremamo putem korizmenih programa u župama Požeške biskupije, pripomenuvši da je i križni put mladih sastavni dio toga nastojanja. Tumačeći čitanje iz Prve knjige o Samuelu biskup je naglasio kako sveti pisac ističe da se Bog ne ravna po ljudskoj vanjštini, nego gleda kakav je čovjek u srcu te je istakao da osobito mladi čovjek treba zaveslati i povesti odrednicama srca u kojem je upisana Božja istina o njemu. Osvrnuo se na put kojim su mladi prošli te im skrenuo pozornost na ljepotu prirode koja se počela buditi i svjedočiti da iza svega postoji ljepota koju ne uspijevaju svi primijetiti. Rekao je mladima da u svakome od njih postoji ljepota koju otkrivaju samo oni koji se u sabranosti zaustavljaju pred dubinom svoga bića, pred srcem koje registrira ljepotu. Biskup je podsjetio mlade da žive u društvu koje im prilazi površno, nudi sadržaje od kojih se ne može živjeti, da im Isus želi biti suputnik u traganju za onim što ih u dubini njihova bića ispunja i daje smisao te ih je pozvao da ga prepoznaju kao najboljeg prijatelja. Također je dodao kako su upravo mladi koji nastoje otkrivati Božju istinu o sebi i po njoj živjeti stvaratelji istinske hrvatske budućnosti. Potaknuo ih je

da se nikada ne daju svesti na površne ljude kojima će manipulirati različite ideologije te da, svjesni uloge Crkve tijekom trinaeststoljetne povijesti hrvatskog naroda, žive radost njezina zajedništva, da u njoj s Isusom Kristom veslaju prema onim dubinama i daljinama gdje se krije smisao, istina i svjetlo.

Trajan izazov

Osvrćući se na naviješteni odlomak iz Ivanova evanđelja o ozdravljenju slijepca od rođenja, biskup je istaknuo kako je Isus posvjedočio da može ljudima otvoriti nutarnje oči kojima će najtočnije vidjeti istinu o samom sebi i smislu svoga postojanja. Dodao je kako je slijepac izliječenih fizičkih očiju progledao i nutarnjim očima kad se vratio k Isusu i izrazio svoju vjeru u njega. Ustvrdio je kako osoba Isusa Kri-

sta ostaje trajni izazov jer su tijekom više od dvije tisuće godina mnogi ljudi u njemu pronalazili svoj smisao i ispunjenje. Izrazio je želju da mladi s križnoga puta odu svojim kućama izoštrena vida srca, da znaju gledati sebe i stvarnost oko sebe Božjom dioptrijom te prema primjeru pape Ivana Pavla budu hrabri svjedoci Isusa Krista u svojim župama, biskupiji i domovini.

Na kraju misnoga slavlja biskup je zahvalio svim sudionicima križnoga puta, a napose povjereniku Ivanu Certiću kojem su mladi uputili veliki pljesak kao i svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos njegovu ostvarenju. Mladima je poručio da u svom srcu čuvaju sve lijepo i plemenito čime ih je Bog ispunio te ih potaknuo da se tijekom preostalog korizmenog vremena pripremaju za susret Hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku na kojem će sudjelovati 1900 mladih iz Požeške biskupije. Preporučio je svima da nakon misnog slavlja pohode kapelu bl. Ivana Pavla II. u kripti Katedrale i pomole se pred njegovom relikvijom. Pjevanje na misnom slavlju predvodili su združeni zborovi mladih iz požeških župa pod ravnanjem Marija Večerića, župnog vikara Župe sv. Terezije Avilske.

SUSRET SREDNJOŠKOLACA U POŽEŠKOM KOLEGIJU

Savezništvo s Bogom najuzbudljivije je životno stanje u kojem čovjek raste do neba

Piše: Ivica Bošnjak • Snimio: Ivan Popić

Povjerenstvo za duhovna zvanja Požeške biskupije pod vodstvom Ante Ivića organiziralo je 15. ožujka cjelodnevni susret mladića srednjoškolske dobi u požeškom Kolegiju. Dvadesetak mladića i svećeničke aspirante koji borave u Kolegiju pozdravio je povjerenik i potom predvodio molitvu nakon čega je Ivica Bošnjak predstavio program susreta.

„Ne bojte se!“

Svećenički aspirant Luka Čačić predstavio je Kolegij te život svećeničkih aspiranata i drugih osoba koje u toj ustanovi borave. Povjerenik Ivić održao je kratko izlaganje na temu *Ne bojte se! Širom otvorite vrata Kristu*, iznoseći misli o mladima, svećeništvu i Crkvi iz bogate učiteljske baštine bl. Ivana Pavla II. O svome iskustvu svećeničkoga poziva, životu u bogosloviji te filozofsko-teološkom studiju posvjedočio je bogoslov Oliver Kranjčić te đakon Ivan Popić kao i svećenik Ivica Bošnjak, a o svom učeničkom životu u Katoličkoj gimnaziji govorio je maturant Dominik Pavelić koji je najavio stupanje u bogoslovno sjemenište. Svećenički aspiranti potom su izveli kratak scenski prikaz o papi Ivanu Pavlu II.

Središnji dio susreta bila je sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević u kapeli bl. Ivana Pavla II. U uvodu biskup je rekao da je sveta misa sa sudionicima susreta pred relikvijom blaženoga Pape vema znakovita. Istaknuo je da nas buđenje prirode i ovog proljeća podsjeća na one klice koje Bog čudesno pokreće u našim srcima te kako bi ih valjalo prepoznati, truditi se oko njihova rasta, a napose kad se radi o klicama duhovnog zvanja. Istaknuo je da je u tome snažan primjer upravo bl. Ivan Pavao II.

Božja inicijativa

U homiliji je biskup spomenuo različite vrste ugovora koji se sklapaju na različitim životnim razinama te rekao kako se, između ostalog, može napraviti i ugovor o prodaji mladog čovjeka sportaša za određeni novčani iznos. Tumačeći dnevno čitanje iz Knjige izlaska, naveo je da se Bog objavio kao biće saveza s čovjekom i narodom. Biskup je mladima istaknuo da ne dopuste plitkost u pristupu činjenici svoga postojanja, nego da u njoj otkriju Božju inicijativu i prepoznaju kako samo u savezništvu s njime mogu ostvariti istinski smisao života. Ustvrdio je da je krštenje ulazak u savezništvo s Božjom ljubavlju objavljenom u Isusu Kristu, zapravo svojevrstan ugovor u kojem se Bog obvezao biti nam vjeran, očekujući da mu uzvratimo svojom vjernošću. - Svećeništvo je ulazak u svojevrstno savezništvo s Isusom Kristom, zahvaljujući uvijek njegovoj inicijativi i poticaju utisnutom u naše srce - poručio je.

Podsjetio je na papu Ivana Pavla II. koji je svećeništvo nazvao darom i otajstvom

te kako ga je i on otkrio osluškujući svoje srce, cjelovito ga prihvatio, od njega živio i uzrastao do svetosti. Biskup je zaključio da je savezništvo s Bogom najuzbudljivije životno stanje u kojem čovjek raste do neba. Izrazio je divljenje i zahvalnost mladima koji vlastitom inicijativom svake subote organiziraju u požeškoj Katedrali klanjanje pred Presvetim. Njih više od 150, umjesto da u disko-klubovima u neumjerenom opijanju postanu žrtve površnosti, osluškuju otajstvo, dubinu, Prisutnost, primaju svjetlo u srce, ulaze u zajedništvo Božje slobode, donose istinska vrijednosna opredjeljenja, žive smisao te usred društvenih okolnosti, koje im ne otvaraju šansu, postaju zalogom Božje budućnosti u svojoj hrvatskoj domovini.

Biskup je mladima zahvalio za radost koju su mu pružili susretom, potaknuo ih da se ne boje krenuti putem na koji ih Bog zove, nego da budu ljudi velikih obzora te da sebe promatraju na Božjim horizontima. Susret je završio križnim putem na požeškoj Kalvariji.

Križni put mladih u požeškoj Katedrali

Traganje za istinom o Bogu i čovjeku koja sja s križa

U predvečerje nedjelje Cvjetnice, 12. travnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj Katedrali križni put mladih. U pozdravu je istaknuo važnost te pobožnosti u pripravi za Nedjelju Muke Gospodnje i Dan mladih te je spomenuo da želi s mladima moliti kako bi svaki od njih bio što dublje povezan s Isusom Kristom i u njemu pronašao svoju istinsku veličinu i dostojanstvo. Istaknuo je da se zbog kišnog vremena križni put ne može održati na požeškoj Kalvariji te dodao da se taj put ionako ne odvija prvenstveno u hodanju nogama, nego u hodu srcem i savješću jer se drama ljudskog postojanja i zbiva na toj razini, a prema blizini ili daljini našega bića od Boga. Podsjetio je na stare izreke „Peraspra ad astra“, „Percrucem ad lucem“ i ustvrdio kako ići Isusovim križnim putem znači tragati za smislom i za svjetlom te je pozvao mlade da raspoložena srca ot-

krivaju istinu o Bogu i čovjeku koja sja s križa.

Križni put se odvijao u dijalogu mladih i Isusa o pojedinim mladenačkim pitanjima prema tekstu Tomislava Ivančića, a bio je protkan pjevanjem koje je vodio zbor mladih Župe sv. Terezije Avilske pod vodstvom župnog vikara Marija Večerića. Na završetku križnoga puta biskup je upozorio na križeve u Katedrali prekrivene lubičastim velom te protumačio kako nas nedjelja zvana „Gluha“ i običaj pokrivanja križeva podsjeća na Isusov razgovor s onim Židovima koji su bili za njega posvema zatvoreni i nesposobni čuti njegove argumente, a još manje razumjeti ih i prihvatiti. Dodao je da je osobito mučna gluhoća srca mladog čovjeka koji ne čuje i ne osjeća ljude oko sebe, a kamo li Boga, koji ne čuje dubinu svoga bića i istinu Božju upisanu u njemu te svodi sebe na plitke dimenzije ovostranosti i živi u zatvorenom svijetu malih mogućnosti. Pozvao je mlade da osobito u klanjanju pred Presvetim koje je slijedilo osluškuju svoje srce, budu dionici Prisutnosti, Blizine i Punine, da iskuse stvarnost kojoj po Isusu Kristu pripadaju. Na molitvenom bdijenju i klanjanju zajedno s mladima, svećenicima i vjeroučiteljima sudjelovao je i biskup Škvorčević.

SUSRET RODITELJA I NJIHOVE DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Potrebna vam je Božja snaga da biste u svojoj slabosti bili jaki

Piše i snimio: Ivica Žuljević

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi, 4. travnja održan je susret pedesetak roditelja i njihove djece s poteškoćama u razvoju, najvećim dijelom članova požeške Udruge „MI“. Sve ih je pozdravio biskup Antun Škvorčević istaknuvši da mu je posebno drago što su prihvatili njegovu inicijativu i poziv da se u okviru ovogodišnje korizme organizira susret roditelja s djecom u razvojnim poteškoćama. Zahvalio je potpredsjednici Udruge „MI“ Kati Čevapović te roditeljima i volonterima za sve što organizirano i pojedinačno, obiteljski i u Udruzi, čine za djecu s posebnim potrebama. Posebno je pozdravio prisutnu djecu, zaželjevši im da se na susretu ugodno osjećaju. Korizmenom pjesmom započela je molitva, a nakon nje, biskup je pročitao ulomak iz Druge poslanice Korinćanima o Pavlovim mnogobrojnim životnim nevoljama i uvjerenju da je jak onda kada je slab.

-Vi vrlo dobro znate da živimo u društvu koje voli jake, sposobne i uspješne jer samo po njima, kažu, društvo može ići naprijed. Takvo se društvo promiče televizijskim i drugim reklamama. One koji su stari, treba smjestiti u starački dom; djecu u vrtiće dok za hendikepirane osobe valja otvoriti

ustanove koje će voditi brigu o njima kako ne bi smetale organiziranju uspješnog društva - upozorio je biskup. Dodao je da čovjekovo vrednovanje isključivo s gospodarskog polazišta donosi nepravde onima koji su proizvodno nesposobni. Rekao je da sv. Pavao vrednuje čovjeka s polazišta vjere temeljem objave jakosti i pobjede Božje ljubavi nad slabošću Isusova križa. Zaključio je da se u Pavlovoj osobnoj slabosti očituje ta snaga Kristova te se on svojom slabošću hvalio. Biskup je spomenuo roditeljima kako je snaga njihove djece u ljubavi kojom im svakodnevno služe, a njihova roditeljska ljubav jaka je onoliko koliko se u molitvi sjedinjuju s Isusovom ljubavlju na križu. Podsjetio je kako je bl. Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije, u svojoj tjelesnoj slabosti i nemoći prikovan za invalidska kolica, bio najjači po snazi duha ljubavi koju je do kraja svjedočio. Potaknuo je roditelje da po njegovu zagovoru traže od Boga snagu te da u svojoj

slabosti budu jaki.

Potom je Ivica Žuljević, na čijem se župnom području nalazi ustanova Udruge „MI“ predstavio program susreta. Ivan Vrbicky, koji je nedavno u Rimu završio studij razvojne psihologije, progovorio je o stanju u kojem se nalaze djeca i roditelji te potaknuo svakoga pojedinoga da se predstavi i posvjedoči svoje životno iskustvo što je stvorilo atmosferu povezanosti, međusobnog prihvaćanja i radosti. Time se ujedno ostvario prijelaz u druženje i nevezan razgovor koji je uz domjenak potrajao čitavo prijepodne.

Katolička gimnazija organizirala humanitarni malonogometni turnir

Mladi nogometaši pomogli bolesnom Marku Čokrliću

U Sportskoj dvorani Grabrik požeška Katolička gimnazija organizirala je 15. ožujka cjelodnevni humanitarni malonogometni turnir pod geslom *Nisi sam* s ciljem prikupljanja novčane pomoći za obitelj Čokrlić čiji je sin Marko, učenik osmog razreda OŠ Julija Kempfa operiran od zloćudne bolesti te se liječi u Zagrebu. U organizaciji prof. Marija Raguža nastupilo je više nogometnih ekipa iz Slavonije, a na kraju je održana i revijalna utakmica.

Na završnici turnira sudjelovao je i biskup Antun Škvorčević u pratnji Gorana Lukića, ravnatelja Caritasa Požeške biskupije. Sve nazočne pozdravio je Robert

Mokri, ravnatelj Katoličke gimnazije, podsjetivši da njihova škola rado organizira humanitarne akcije te izrazio zadovoljstvo što su i ove godine mogli biti domaćini turnira te pomoći obitelji Čokrlić.

Pozdravio je biskupa i sve nazočne, a napose Markova oca Dalibora i brata Josipa. Također je zahvalio sudionicima natjecanja te Nini Abramoviću, predsjedniku požeškoga Športskog saveza, koji je omogućio održavanje turnira u Grabriku. Izvijestio je nazočne da je prikupljeno 11 500 kuna te da je tome iznosu Požeška biskupija dodala i svoj udio.

Biskup Škvorčević rekao je da ga raduje što su brojni sportaši i gledatelji posvjedo-

čili Marku i njegovoj obitelji da nije sam i izgubljen. Kad progovori ljubav, ona nas na svoj način povezuje s Isusovom ljubavlju na križu koja je jača od smrti pa postajemo dinamičniji po kojem ni u najtežim situacijama nismo izgubljeni, poručio je biskup. Dodao je kako je prikupljeni novac važan za obitelj Čokrlić, ali još je važnija ljubav jer duboko povezuje ljude i međusobno, i s Bogom te je poželio da upravo u njoj Marko bude pobjednik. Zahvalio je svim sudionicima turnira, napose Katoličkoj gimnaziji i prof. Ragužu. Čestitao je mladim nogometašima, natjecateljima završne revijalne utakmice te poželio obitelji Čokrlić Božju pomoć, duhovnu snagu i hrabrost.

Potom je prof. Raguž podijelio medalje svim skupinama revijalnog natjecanja te pehar trećoj pobjedničkoj skupini. Ravnatelj Mokri uručio je pehar drugoj pobjedničkoj skupini, a prvoj pobjedničkoj momčadi iz Katoličke osnovne škole pehar je uručio biskup Škvorčević. Na završetku programa biskup je predao ocu Marka Čokrlića novčani iznos koji je prikupljen na turniru s doprinosom Požeške biskupije poručivši da će Biskupija i nadalje biti s njima u njihovim nadolazećim potrebama.

NIKO KOVAČ, IZBORNIK HRVATSKE NOGOMETNE REPREZENTACIJE

Sve sam u životu postigao uz Božju milost i pomoć

Razgovarala: Ljiljana Marić

Niko Kovač, izbornik hrvatske nogometne reprezentacije, bivši hrvatski reprezentativac i njezin kapetan koji je najvećim dijelom svoje uspješne karijere igrao za poznate njemačke klubove - berlinsku Herthu, Bayer Leverkusenu, Hamburger SV te Bayern München te austrijski Red Bull Salzburg, za čitatelje Zajedništva iznio je svoja razmišljanja o nogometu i vjeri.

Podsjećamo da je Niko za reprezentaciju debitirao 1996. godine te da je do 2008. imao 83 nastupa te postigao 14 pogodaka. Igrao je na svjetskim prvenstvima u Južnoj Koreji i Japanu 2002., u Njemačkoj 2006. te na europskim prvenstvima u Portugalu 2004. kao i u Austriji i Švicarskoj 2008. godine. Trenersku karijeru započeo je kao pomoćni trener u Red Bull Salzburgu samostalno vodeći drugi tim toga kluba, a prije imenovanja izbornikom A-vrste uspješno je vodio hrvatsku reprezentaciju do 21 godine. Dobitnik je nagrade Ponos navijača za 2009. godinu koju dodjeljuje Klub navijača hrvatske nogometne reprezentacije "Uvijek vjerni" za izniman doprinos reprezentaciji.

• Zbog čega ste počeli igrati nogomet?

- U moje vrijeme nije bilo računalna i svega onoga što danas mami i zaokuplja mlade te je nogomet za nas dečke bio najzanimljivija "sporedna stvar na svijetu". Svi smo se u kvartu njime bavili ili pak pokušavali baviti. S osam godina počeo sam trenirati u klubu. S vremenom je nogomet bivao za mene ozbiljnije područje življenja pa sam često razmišljao i sanjao kako bi bilo lijepo da jednog dana iz subote u subotu igram na velikim stadionima. Uostalom, tako sanjaju svi klinci koji trče za nogometnom loptom. Hvala Bogu, mom bratu Robertu i meni, san je postao java; nogomet je postao naš posao i svakodnevnica.

• Jesu li Vas roditelji poticali u vašim nogometnim nastojanjima ili su Vam govorili da škola mora biti prva, a tek onda nogomet?

- Naravno da su roditelji željeli za nas sve najbolje i to su nam stavljali kao prioritet.

Škola je jako bitna za život svakog čovjeka bez obzira na to čime će se u životu baviti jer sa sportom se nikada ne zna. Nitko ne može pretpostaviti kako će se razvijati, hoće li se od bavljenja sportom moći živjeti i da li će neka ozljeda prekinuti karijeru... Zato je mojim roditeljima bilo vrlo bitno da završim školu. Pratio sam ih u njihovim zahtjevima i s 19 sam godina maturirao. Moram istaknuti da nas je otac u nogometu uvijek pratio i stajao uz nas, ali nikada nas nije forsirao i tražio da nogomet bude iznad svega u našem životu.

• Prvi ste hrvatski izbornik koji je već bio na Svjetskom prvenstvu kao igrač. Kakav je to osjećaj?

- Za mene je to izniman dar i sreća jer rijetki dožive takvu situaciju. Igrati za reprezentaciju pa uz to ići na Svjetsko prvenstvo nešto je najljepše i najznačajnije što jedan igrač može doživjeti, a to što ću, ako Bog da, sudjelovati i kao izbornik, poseban je osjećaj. Moj stožer i ja sretni smo što smo dobili mogućnost voditi reprezentaciju i što ćemo igrati na otvaranju kada će nas gledati 2-3 milijarde ljudi. To je velika čast, ponos, ali i ogromna odgovornost.

• Jesu li Vas pozivali da igrate i za njemačku reprezentaciju?

- Kada sam igrao u Leverkusenu 1996. godine, moj tadašnji trener Christoph Daum jednom prigodom me pozvao i rekao kako je čuo da me zovu u hrvatsku reprezentaciju te me savjetovao da ne žurim s odazivom jer su i iz njemačke reprezentacije zainteresirani za mene. Odmah sam mu odgovorio da znam gdje pripadam i za koga ću igrati, tako da je to već od samog početka bilo riješeno.

• Što za vas znači biti izbornikom hrvatske reprezentacije s obzirom da se u našoj domovini na to funkciju gleda kao na jednu od najznačajnijih u društvu?

- Istina je da je za Hrvate nogomet sport broj jedan i da svi žele da u tome imamo što više uspjeha. Međutim, nije to tako jednostavno kao što svi misle. Za mene pozicija hrvatskog nogometnog izbornika neizmjerena je čast, ali i odgovornost.

• Kojim se principom vodite u svom poslu i je li teško biti 'šef' nogometnim zvijezdama koje igraju u ponajboljim europskim klubovima?

- Nije to jednostavno, ali s velikom većinom igrača sam igrao pa oni znaju kakav sam čovjek, kakav sam bio igrač i kakav sam sada kao trener. U životu i nogometu uvijek sam imao isti pristup, bez obzira na ulogu koju sam imao i koju sada imam. Želim biti vrlo ozbiljan i korektan prema svima, ne volim nepravdu... Pokušavam biti uzor svojim pristupom nogometu, reprezentaciji, radu i disciplini, zapravo pristupom poslu koji

radim. Red, rad, disciplina i zajedništvo naš je moto. Nogomet se velikoj većini čini kao nešto jednostavno, ali nije to tako. To je fizički i psihički naporan posao koji traži da mu se potpuno posvetite što uključuje i brojna odricanja. Tako sam se ponašao dok sam igrao i to sada tražim i od svojih igrača u reprezentaciji jer to je preduvjet za uspjeh.

• Što možemo očekivati od naše reprezentacije u Brazilu?

- Za uspjeh je važno zajedništvo jer kada smo svi zajedno, onda smo čvršći i sve je puno lakše. Na tome ćemo raditi. Želimo uživati u našem nogometu i ako tako bude - moći ćemo igrati, može se, ako Bog da, očekivati i uspjeh. Želimo, kako se kaže, ostaviti srce na terenu.

• Kakvu ulogu ima vjera u Vašem životu?

- Odgojen sam u kršćanskom duhu i prakticiram vjeru i sa svojom obitelji. Sve što sam postigao u životu, postigao sam uz Božju milost i pomoć. Bog mi je darovao svojevrstni nogometni dar koji je prepoznat, ali bez rada on ne bi puno značio. Kada god mi je bilo teško, dragi Bog i moja obitelj bili su uz mene.

• Kako Vam i na koji način vjera pomaže u ovom poslu?

- Nije baš jednostavno biti izbornik, odgovornost je jako velika, a sve oči uprte su u izbornika i sva odgovornost je na njegovim leđima, ma kako se on zvao. Često se događa da ljudi svašta pričaju i komentiraju jer osjećaju da znaju bolje pa vas napadaju i s jedne, i s druge strane... Znam da ovaj križ nije jednostavan, ali isto tako znam da mi ga je dragi Bog dao jer zna da ću ga uz njegovu pomoć znati nositi. Isto tako, svjestan sam da nema čovjeka bez križa. Moj križ je lijep, ali nije tako lagan kako nekima izgleda, no znam da je uz križ i Bog uvijek uz mene.

CARITAS POŽEŠKE BISKUPIJE KUPIO KUĆU ZA TROJE INVALIDA**Obitelj Maras uskoro će preseliti u kuću prilagođenu invalidima**

U požeškoj obitelji Ivana Marasa žive tri invalida; sin Pejo te kćerke Gordana i Katica, a pomaže im pokretna sestra Anđa. Smješteni su kao podstanari u kući koju je vlasnik dao na prodaju. U rješavanje njihova nezavidnog stanja uključio se Caritas Požeške biskupije te kupio kuću koju je moguće preurediti za invalidske potrebe. Caritasovi dobrovoljci započeli su s pripremnim radovima kako bi idućih dana zidari mogli izvesti svoj dio posla. Biskup Antun Škvorčević u pratnji voditelja Caritasa Gorana Lukića obišao je 10. ožujka kuću, susreo se s invalidom Pejom te su zajednički utvrdili stanje kuće kao i mogućnosti prilagodbe invalidskim potrebama. Biskup je rekao da očekuje useljenje obitelji Maras u novi dom u što skorije vrijeme. Za troškove uređenja kuće, uz Caritasov doprinos, upotrijebit će se i novčana sredstva od 52 000 kuna prikupljena na Božićnom dobrotvornom koncertu u čijoj organizaciji je sudjelovao Tamburaški sastav „Bisernica“ i Grad Požega te iz prikupljenih sredstava Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi na čijem području obitelj Maras živi. (I.I)

Biskup posjetio prognaničko naselje Kovačevac**Isus Krist je trajna utjeha i nada**

U okviru svog redovitog korizmenog karitativnog programa, biskup Antun Škvorčević posjetio je 4. travnja prognaničko naselje u Kovačevcu nedaleko Nove Gradiške gdje se susreo s tamošnjim stanovnicima, većinom podrijetlom iz Bosne i Hercegovine koji nemaju mogućnosti drugog smještaja te je s njima u dvorani naselja slavio svetu misu. U pozdravu je rekao da je došao u njihovim licima i životnim sudbinama prepoznati crte Isusa prognanika i patnika, podijeliti s njima utjehu njegove ljubavi koja je pobijedila zlo i smrt te učvrstiti nadu da će on biti i njihova pobjeda. U homiliji im je protumačio naviještenu Božju riječ i rekao da postoji bezbožnički pristup i gledanje na ljudski život, napose na pravedničko trpljenje i patnju kojoj se dodjeljuje besmislenost i osuda. Istaknuo je

biskup da neki tako gledaju i na prognanike u ovom naselju, ali da i za te bezbožničke stavove vrijedi riječ Knjige mudrosti: „Tako oni misle, ali se varaju jer ih zloća njihova zasljepljuje i ne znaju tajna Božjih niti očekuju nagradu za svetost, ne vjeruju u naknadu besprijerodnim dušama“.

Biskup je svoju misao proširio evanđeoskom Isusovom tvrdnjom o znanju koje se s obzirom na spomenuto ljudsko stanje može naučiti samo od Isusa Krista. Istaknuo je kako njegovo jedinstvo s Ocem omogućuje da oni koju u njega vjeruju prepoznaju da je čovjek u svojoj prolaznosti, patnji i smrti u Bogu postao pobjednik te da njemu povjere svoju sudbinu kao što je to učinio i papa Ivan Pavao II. za čiju se kanonizaciju pripremamo. Poželio je stanovnicima prognaničkog naselja da im Isus

bude trajna utjeha i nada. Na završetku slavlja biskup je još poručio da i u najtežim svojim životnim stanjima mogu računati s Isusom Kristom i pozvao prisutne da mu ostanu vjerni. Zahvalio im je za molitve i trpljenja koje prikazuju za Požešku biskupiju, cijelu Crkvu i hrvatski narod. Nakon svete mise prognanicima je podijeljena novčana pomoć Požeške biskupije.

Pleternički Caritas za Uskrs darivao siromašne obitelji

Mario Šarić i njegova supruga Manuela iz Požeške Koprivnice skrbe o tri sina: Rafaelu, Ivanu i Kristijanu. Nije im lako jer niti jedno od njih nije zaposleno. Ivan uz to i pobolijeva pa često moraju u Zagreb na liječenje, a obiteljska kuća nije potpuno uređena. Stoga im je posjet članica župnog Caritasa s poklonima uoči Uskrsa itekako dobro došao. - Dobivamo socijalnu pomoć i dječji doplatka, a povremeno nam, koliko mogu, nešto daju i rođaci. Snaalazimo se, ali trebalo bi još mnogo toga urediti. Nemamo, evo, ni kupaonicu - rekla je Manuela.

Obitelj Šarić bila je prva na dugom popisu kojima je Caritas Župe sv. Nikole pokušao bar malo pomoći uoči Uskrsa. - Na području sela Sulkovci, Koprivnica, Bzenica i Komorica ima između 10 i 12 obitelji koje darujemo uoči Uskrsa i Božića, a u cijeloj pleterničkoj župi takvih je obitelji pedesetak. Donosimo im uglavnom prehrambene proizvode, a prema mogućnosti i nešto odjeće. Ukaže li se nekome potreba i tijekom godine, nastojimo pomoći - rekla je voditeljica Caritasa Marica Radonić. (vm)

Ukorak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA A

Piše: Josip Krpeljević

VAZAM – NEDJELJA USKRSNUĆA GOSPODINOVA

Uskrs je najveća i najvažnija kršćanska svetkovina, blagdan svih blagdana, temelj kršćanskog bogoslužja. Isusovim ukazanjima učenicima od uskrsnog jutra do dana njegova uzašašća na nebo započela su okupljanja novoga Božjega naroda - Crkve i taj se nedjeljni ritam neprekinuto nastavlja sve do naših dana, a trajat će do svršetka svijeta, odnosno do drugoga Kristova dolaska. Svake godine, kad slavimo uskrsne blagdane, mi se kršćani vraćamo na sâm početak i izvor naše vjere i bogoslužja. U prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 10, 34a-37-43) slušamo apostola Petra kako oduševljeno govori o događaju Kristova uskrsnuća, ističući kako on i drugi

apostoli od Gospodina Isusa imaju poslanje svjedočiti o njemu. Naglašava da je Krist ostvarenje proročkih navještaja te da oni koji povjeruju u njega, zadobivaju oprostjenje grijeha. U drugom čitanju (Kol 3, 1-4) apostol Pavao potiče kršćane da žive u skladu s darom koji su primili, a to je novi život u Kristu. Vrhunac te novosti očitovat će se drugim Kristovim dolaskom u posljednja vremena. U evanđeoskom izvještaju o uskrsnuću, iz pera ljubljenoga učenika Ivana, prikazani su prvi svjedoci Isusova uskrsnuća koji u susretu s praznim grobom vjerom spoznaju da je Isus živ i da je ustao od mrtvih. ■

DRUGA VAZMENA NEDJELJA

Današnja nedjelja ima više naziva - Bijela nedjelja, Mladi Uskrs, Nedjelja Božanskog milosrđa. Danas će u Rimu svetima biti proglašeni dvojica papa - Ivan XXIII. i Ivan Pavao II., utemeljitelj naše Biskupije. U prvom čitanju tijekom čitavog uskrsnog vremena slušamo Djela apostolska. Tu je knjigu napisao evanđelist Luka kao svojevrsni nastavak svoga evanđelja. U njoj je opisao život prve kršćanske zajednice u Jeruzalemu. Nesebična ljubav, zajedništvo dobara, postojana molitva, slavljenje euharistije i svjedočanstvo koje su učenici davali za Isusa bilo je neodoljivo mnogima koji su pristupali toj zajednici i postajali kršćani. Današnji ulomak (Dj 2, 42-47) donose nam sliku života prve vjerničke zajednice nakon Isusova uskrsnuća. Ona je primjer i uzor života svake kršćanske zajednice svih vremena. U drugom čitanju tijekom čitavog uskrsnog vremena slušamo

prvu Petrovu poslanicu. U današnjem ulomku (1 Pt 1, 3-9) apostol Petar poziva na radost zbog spasenja koje smo po Kristu dobili, na radost zbog novog rođenja za vječnost. Ta radost i zahvalnost za milost vjere залог su buduće radosti unatoč nevoljama na koje u životu nailazimo. Kristovo uskrsnuće jamstvo je i našeg uskrsnuća. U evanđeoskom ulomku (Iv 20, 19-31) Ivan opisuje što se u dvorani posljednje večere dogodilo tjeđan dana nakon Isusova uskrsnuća. Isus se ponovno ukazao okupljenim apostolima, među kojima je ovaj put bio i Toma. Isus ih ohrabruje i daje im nalog da nastave njegovo djelo. Tomi, koji traži opipljiv znak da je on uistinu raspeti Gospodin, daje dokaz o tome proglašavajući blaženima sve one koji će vjerovati navještaju, a ne materijalnim dokazima. ■

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

U prvom čitanju ponovo imamo odlomak iz Djela apostolskih (Dj 2, 14, 22-28), odnosno Petrov govor na dan Pedesetnice. U njemu apostolski prvak svjedoči da je Isusa Bog uskrisio od mrtvih, kao što je i David navijestio u 16. psalmu kojim ove nedjelje odgovaramo na navještaj Božje riječi. U drugom čitanju slušamo ulomak iz Prve Petrove poslanice (1 Pt 1, 17-21). U njemu nas apostol Petar poučava da su Kristova smrt i uskrsnuće temelj našega novog sinovstva u Bogu. Ta stvarnost iziskuje od nas da živimo dostojni toga božanskog dara. Bog je dao svojega Sina za naše otkupljenje, stoga smo dužni živjeti po njegovu zakonu. U evanđelju ove nedjelje imamo Lukin izvještaj s puta u Emaus (Lk 24, 13-35). Dvojici uplašeni učeniaka, razočarani događajima koji su se zbili u Jeruzalemu, Isus se postupno otkriva i u konačnici daje da ga prepoznaju u lomljenju kruha. Taj susret s Uskrsnim mijenja njihovo razočarenje u radosno svjedočenje. Koja su moja životna razočaranja? Kako ih prevladavam? Imam li snage radosno svjedočiti svoju kršćansku vjeru unatoč životnim razočaranjima? Događaj na putu u Emaus opjevan je u pjesmi *Ostani s nama* koju ovih uskrsnih dana rado pjevamo. ■

ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA

Danas je Nedjelja Dobrog Pastira. Dan je to osobite molitve za duhovna, svećenička i redovnička zvanja te sabiranja milodara za sjemeništa i druge ustanove u kojima se odgajaju budući svećenici, redovnici i redovnice. U Djelima apostolskim (Dj 2, 14a. 36-41) ponovno slušamo Petra kako zajedno s ostalim apostolima jeruzalemskom mnoštvu naviješta vazmene događaje i poziva ih na obraćenje. Ovonedjeljni Psalam 23 (Gospodin je pastir moj) jedan je od najpoznatijih tekstova u cijelom psaltiru upravo stoga što su kršćani u njemu vidjeli ostvarenje mesijanskih obećanja u Kristu. U svojoj Prvoj poslanici (1 Pt 2, 20b-25) apostol Petar podsjeća da je Isus prvi za nas trpio, prvi je prošao putem muke i trpljenja. Po uzoru na njega i mi smo pozvani strpljivo podnositi nevolje života. U Ivanovom evanđeoskom ulomku (Iv 10, 1-10) slušamo Isusovu riječ u kojoj za sebe kaže da je Dobri Pastir koji poznaje svoje ovce i uvodi u život sve koji idu za njim. Nizozemski svećenik i poznati duhovni pisac Henri Nouwen ovaj ulomak izvrsno je opisao riječima: »Isus je sam sebe nazvao Dobrim Pastirom da bi objasnio prisran odnos između onih koji vode i onih drugih koji im vjeruju i slijede ih. Bez ove

blizine vodstvo lako postane podjarmljivije». Nedavno proglašenje svetima dvojice papa našega vremena snažna su potvrda da u Isusovoj Crkvi nikad neće nedostajati revnih i svetih pastira. ■

PETA VAZMENA NEDJELJA

U Djelima apostolskim (Dj 6, 1-7) slušamo kako je prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu uočila potrebu uspostavljanja novih službi za dobro svojih članova i lakše širenje evanđeoske radosne vijesti. Unutar zajednice izabrani su novi službenici - đakoni koje apostoli molitvom i polaganjem ruku uvode u službu. Novozaređeni službenici (đakoni) neophodni su za dobrobit vjernika. Vjernici predlažu prikladne službenike, a apostoli ih posvećuju i šalju u službu. U svojoj Prvoj poslanici (1 Pt 2, 4-9) apostol Petar nas podsjeća da smo živo kamenje u građevini Crkve, a njezin zaglavni kamen je Krist. Krist Gospodin je nazvan zaglavnim kamenom nove Božje građevine - Crkve, a njegovi učenici živo su kamenje koje je u nju ugrađeno. Jedino naslonjeni na Krista kršćani mogu izvršiti poslanje koje im je on namijenio. U Ivanovom evanđelju (Iv 14, 1-12) slušamo ulomak iz Isusovog oproštajnog govora apostolima u kojem za sebe kaže da je jedini Put, Istina i Život. On koji je jedno s Ocem, jedini nas može dovesti k Ocu. Samo u zajedništvu s njim i po njemu možemo upoznati nebeskog Oca. Kao kršćanin ili kršćanka, kakav sam ja »kamen« u Božjoj građevini Crkvi? Čvrst i otporan, ili sam napukao i oronuo tako da zbog mene cijela građevina postaje slabija? Iskoristimo ovo sveto uskršno vrijeme da se učvrstimo u svojoj kršćanskoj vjeri ■

ŠESTA VAZMENA NEDJELJA

U prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 8, 5-8. 14-17) slušamo kako đakon Filip naviješta evanđelje u Samariji, a nakon njega apostoli pokrštenim Samarijancima podjeljuju Duha Svetoga; mi bismo danas rekli »krizmaju ih«. Na taj način nove kršćanske zajednice od početka bivaju povezane s matičnom jeruzalemskom Crkvom. Stoga je znakovito da biskupi u svojim biskupijama sakrament Svete potvrde počinju dijeliti upravo u uskršno vrijeme. U svojoj Prvoj poslanici (1 Pt 3, 15-18) apostol Petar naglašava da svi Kristovi učenici trebaju biti spremni na progone i nerazumijevanja kojima mogu biti izloženi. Uzor kako ih podnositi dao nam je sâm Gospodin. Pozvani

smo, dakle, nasljedovati Krista Gospodina u blagosti prema onima koji nama ne pristupaju dobronamjerno i to osobito u svjedočenju vlastite vjere. U Ivanovom evanđeoskom ulomku (Iv 14, 15-21) Isus obećava učenicima da će uvijek biti s njima - poslat će im Duha Branitelja. Bez dara Duha Svetoga nije moguće živjeti kršćanski. Što je s darovima Duha Svetoga (mudrost, razum, savjet, jakost, znanje, pobožnost, strah Božji) u mom životu? U životu moje obitelji? Moje župne zajednice? Ovih uskršnih dana budimo molitvena i svaka druga potpora našim ovogodišnjim krizmanicima i njihovim obiteljima. ■

PEDESETNICA

Za Duhove volimo reći da su rođendan Crkve. Taj isti Duh Očev i Duh Kristov, Duh Sveti u čijom snazi je Crkva rođena, tu istu Crkvu uvijek preporuča, pomlađuje i obnavlja. Zato Crkva nikad ne može zastarjeti. Jednom zapaljeni plamen Božje ljubavi u srcima Isusovih učenika više se nikad ne može ugasiti. U tome je radosna vijest ove svetkovine. U prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 2, 1-11) slušamo kako na okupljene učenike silazi Duh Sveti u obliku plamenih jezika. Kristov Duh je Duh jedinstva koji povezuje ljude i čini da svi, iako govore različitim jezicima te pripadaju različitim narodima i kulturama, čuju istu Božju poruku. U Prvoj poslanici Korinćanima (1 Kor 12, 3b-7, 12s) apostol Pavao govori o različitim darovima kojima su obdareni vjernici u korinškoj zajednici. Različitost duhovnih darova, koji se nazivaju i karizme, istinsko je bogatstvo Crkve. Premda Crkva u većoj ili manjoj mjeri posjeduje određena materijalna dobra, njezino najveće bogatstvo leži u duhovnim dobrima. Duh Sveti te svoje različite darove uskladuje i povezuje na dobro svih članova. U evanđeoskom ulomku (Iv 20, 19-23) slušamo kako Krist po daru Duha Svetoga apostolima i njihovim nasljednicima dijeli vlast opraštanja grijeha. Kojim je i kakvim darovima Bog mene obdario? Kako se njima služim? ■

SEDMA VAZMENA NEDJELJA

U prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 1, 12-14) susrećemo apostole koji, nakon Isusova uzašašća na nebo, ujedinjeni u postojanoj molitvi s Isusovom majkom Marijom i drugim učenicima u dvorani posljednje večere iščekuju obećanje Očevog - silazak Duha Svetoga. Pisac izričito navodi imena jedanaestorice apostola (dakle bez Jude Iskariotskog) i ime Isusove majke dok imena ostalih žena i učenika ne spominje kao da je time želio poručiti kršćanima svih vremena, pa onda i nama danas, da pripadaju u to birano društvo. U svojoj poslanici (1 Pt 4, 13-16) apostol Petar nas poziva na radosno podnošenje patnji i trpljenja zbog Krista.

Navodi i razlog zbog kojega to treba činiti. Onaj tko je zajedno s Kristom u patnji, bit će zajedno s njime i u slavi. Zajedničari Kristovih patnji već sada imaju razloga da svoja trpljenja podnose s radošću. U evanđeoskom ulomku (Iv 17, 1-11a) slušamo prvi dio Isusove velikosvećeničke molitvi. U njoj Isus o svojoj smrti govori kao o povratku Ocu, odnosno o povratku u onu slavu koju je imao prije postanka svijeta i u kojoj moli Oca za svoje učenike što ostaju u svijetu izloženi mnogim iskušenjima. U koliko mjeri sam spreman trpjeti s Kristom i za Krista, i za njegovu Crkvu? ■

Hod za križem ulicama Požege

Na Petu korizmenu nedjelju, 6. travnja, župljani Župe sv. Leopolda Mandića predvođeni župnikom Jozom Jurićem i župnim vikarom Tihomirovom Bilešićem krenuli su na pobožnost križnog puta. Prva postaja bila je pred crkvom Milosrdnog Isusa na Sajmištu, a zatim su vjernici hodajući u molitvi, pjesmi ili tišini išli od postaje do postaje te na kraju stigli do župne crkve gdje je bila zadnja, 14. postaja. Vjernici su prošli mnogim ulicama moleći blagoslov za Župu, grad Požegu, Požešku biskupiju, Slavoniju te domovinu Hrvatsku. Nedjeljno poslijepodne

i ugodno sunčano vrijeme pogodovali su sudionicima, a razdaljina od nešto više od 5 kilometara nije bila problem ni mladima, ni starijima. Na križnome putu sudjelovalo je oko 400 pobožnih duša ispunjenih Duhom. Svatko je sa svojom životnom situacijom nastojao što je moguće vjernije slijediti Krista na putu muke, razmatrati i moliti te se tako što kvalitetnije pripremiti za blagdan Kristova uskrsnuća. Ovaj župni križni put održava se već drugu godinu te se nadamo da će postati tradicija. (D. Banovac)

Prvi virovitički korizmeni križni put

Oko 500 vjernika iz Virovitice i okolice, vjernici iz Zagreba te članovi nekoliko planinarskih udruga sudjelovali su na prvom virovitičkom korizmenom križnom putu koji je Viroviticom i okolicom prošao u nedjelju, 6. travnja. Cjelodnevni križni put od 23 kilometara započeo je u samostanskom dvorištu u Virovitici i bio je ispunjen meditacijom, molitvom, pjesmom i promišljanjem o Isusovoj žrtvi, vlastitom smislu i temeljima vjere, a prolazio je gradskim ulicama, poljima, naseljima te šumskim predjelima. Organizirale su ga virovitičke župe - Župa sv. Roka, Župa sv. Leopolda Mandića iz Taborišta te Župa bl. Alojzija Stepinca iz Milanovca. Večer uoči križnog puta u Virovitici se održalo bdijenje i molitva, a oni koji nisu mogli sudjelovati na svim postajama križnog puta, sudjelovali su u pojedinim etapama ili dočekivali molitelje s okrepom na ulicama. (M. L.)

Jubilarni XX. našički križni put

U subotu, 5. travnja, u organizaciji Sekcije sv. Bernarda pri planinarskom društvu Krndija iz Našice, Franjevačkog samostana, Frame, Udruge Dar-Na, Radio kluba Našice i Policijske postaje u Našicama održan je jubilarni cjelodnevni XX. našički križni put. Moto ovogodišnjeg zajedništva u molitvi, pjesmi i susretima bio je *Svetost - dar i poziv čovjeku*. Križni put bio je posvećen dvojici papa; Ivanu XXIII. i Ivanu Pavlu II. koji će krajem travnja biti proglašeni svetima, a i našem blaženiku i mučeniku Alojziju Stepincu. Među tisuću sudionika bilo je mnogo onih koji su došli iz drugih krajeva Hrvatske sa svojim planinarskim društvima.

Hod za križem i s križem te sva razmišljanja i molitve sudionici su sabrali u vrhunsku molitvu i savršenu pjesmu - euharistijsko slavlje koje je na završetku u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog predvodio fra Dragutin Bedenić uz asistenciju umirovljenog svećenika Josipa Kresića. (I. Sporinski)

Noseći križ sjećaju se ratnih stradanja u Pakracu

U subotu uoči prve korizmene nedjelje u Pakracu održan je četvrti po redu križni put kojega je organizirala pakračka župa i branitelji. Oko 250 građana na križni put je pošlo od kapelice Male Gospe u Kusunjama. - Ideju smo dobili od pakračkog hodočasnika Marijana Peternela koji je pješice, uz molitvu, ranijih godina prolazio mjestima stradanja u našem kraju. Put smo skratili na 4 kilometra kako bi ga moglo proći što više ljudi i na taj se način sjetiti onih koji su svoje živote utkali u stvaranje samostalne Hrvatske - objasnio je Miroslav Ivančić, predsjednik Udruge hrvatske policije branitelja Pakraca i Lipika. Križ između postaja, dodao je, naizmjenično nose članovi udruga, a molitva na postajama posvećena je određenom događaju ili osobama stradalnicima. (vm)

Na Cvjetnicu u Pleternici održan križni put

Vjernici pleterničke Župe sv. Nikole po dvadeseti puta su na blagdan Cvjetnice pošli na križni put do kapelice sv. Petra na brdu Starac iznad grada. Predvodio ih je župnik Antun Čorković koji je nakon dolaska u Župu zajedno s planinarima i pokrenuo ovu pobožnost. - Odlučili smo tada krenuti s temelja naše srušene župne crkve koji imaju svoju duboku povijest, a u čijoj pozadini je i jaka vjera ovih vjernika. Oni su svojom vjerom i iznjedrili ovo svetište. Hodili smo dalje kroz grad kraj križeva koji su također postavljeni kao znak naše vjere. U ono vrijeme bilo je preko 600 ljudi, a svake godine dolazi ih sve više i više, od djece i mladih pa do onih starih. Prolazimo ovaj put u molitvi za naše obitelji, za osobne potrebe, za našu Župu i za našu domovinu - rekao je župnik Čorković. Na put prema Starcu i ove je godine krenulo više od 1500 vjernika. (vm)

Pjesmom i molitvom po svojoj župi

U požeškoj Župi sv. Ivana Krstitelja 22. ožujka organiziran je peti križni put na kojem se okupilo više od 300 župljana, a bilo je i onih koji su došli iz drugih župa. Molitva i hod za križem, koji su počeli ispred župne crkve gdje je nakon 14 kilometara hoda po Župi križni put i završio, trajali su šest sati. Vjernici predvođeni župnikom Nedjeljkom Androšem na svakoj postaji molili su za neku drugu nakanu; za obitelj, za djecu i mlade, za Požešku biskupiju, za Caritas, za bolesnike te starije i nemoćne, a jednim dijelom puta hodali su i u šutnji. Hod za križem prošao je cijelom Župom, a mnogi su vjernici dočekali s okrepom. (Lj.M.)

Biskup krstio djecu iz brojnih obitelji

Krštenje sedmog djeteta obitelji Pastulović

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 2. ožujka Župu Bezgrješnog začetca BDM u Novoj Gradiški i predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Matiju, sedmo dijete u obitelji Milana i Božice Pastulović te Mariju, četvrto dijete u obitelji Marija i Marine Dakić. Na početku slavlja biskupa je pozdravio župnik Perica Matanović. Biskup je u uvodnoj riječi istaknuo veliko značenje međusobnog vjerničkog susreta kao i susreta s Isusom Kristom u svetom slavlju. Napose je pozdravio obitelj Pastulović i Dakić, uputio im čestitku te izrazio duboko poštovanje zbog novog opredjeljenja za život koji je dar Božji za sadašnjost i budućnost naše domovine kao i za vječnost. U homiliji je rekao da mnogi u Hrvatskoj i u braku polaze isključivo od ekonomskih računica te donose zaključke kako se ne isplati imati djece jer ona puno koštaju i tako oduzimaju budućnost sebi i svojoj domovini. Spomenuo je da nazočne obitelji s brojnom djecom nisu pravile takav račun, nisu se dale zarobiti pitanjima materijalnog bogatstva, nego su povjerovali ljubavi i prema njezinim mjerilima, ne strahujući od budućnosti, prihvatile nova rođenja. Podsjetio je kako su se na taj način pridružile Isusovoj slobodi ljubavi koja je bila na smrt spremna i koja nas je najviše obogatila.

U Kaptolu krštena Anamarija Ilić

Na prvu korizmenu nedjelju, 9. ožujka, biskup Antun Škvorčević posjetio je župu Kaptol i u župnoj crkvi predvodio središnje župno euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Anamariju, peto dijete u obitelji Ilije i Ankice Ilić. Njima se pridružila i obitelj Saše i Danijele Trpčić krštenjem Klare, svoga prvog djeteta. Uz biskupa su u koncelebraciji sudjelovali Josip Klarić, kaptolački župnik te kancelar Goran Lukić. Biskup je u uvodnoj riječi podsjetio na početak korizme i na program župnih kateheza o braku i obitelji prema nauku pape Ivana Pavla II., a u pripravi za njegovo proglašenje svetim. Istaknuo je da je krštenje petog djeteta u obitelji Ilić i prvog u obitelji Trpčić na početku korizmenog katehetskog hoda poseban poticaj za razmišljanje o veličini i važnosti braka i obitelji te im uputio osobit pozdrav, čestitao na opredjeljenju za život i zahvalio za svjedočanstvo ljubavi i žrtve. U homiliji biskup je pročitao dio svoje Korizmene poruke u kojoj poziva vjernike da se na početku korizme sa svom ljudskom i vjerničkom iskrenošću zapitaju kome vjeruju s obzirom na brak i obitelj jer o tom odgovoru i opredjeljenju ovisi kamo će krenuti Hrvatska i kakva će joj biti budućnost.

Krštenje Ivana, petog djeteta obitelji Ilišin

U subotu, 5. travnja, biskup Antun Škvorčević pohodio je župu Bokšić i u župnoj crkvi krstio Ivana, peto dijete u obitelji Stipe i Adrijane Ilišin. Izrazio je radost zbog tako drage prigode te zahvalio roditeljima na prihvaćanju dara života petog djeteta rekavši da im zbog toga dugujemo posebno poštovanje. Dodao je da se hrvatska budućnost ne ostvaruje u Americi, Europi ili negdje drugdje, nego u onim hrvatskim obiteljima koje razumiju život kao najvišu vrijednost te se opredjeljuju za prihvaćanje brojne djece. Biskup je u homiliji između ostalog upozorio da je na današnjoj hrvatskoj društvenoj sceni mnogo smutljivaca koji radi svoje koristi stavljaju u pitanje mnoge vrijednosti, a među njima i brak kao zajedništvo muškarca i žene, a čija je jedna od najvažnijih svrha potomstvo i osiguranje budućnosti. Ustvrdio je da su roditelji Ilišin odbacili smutnje i jasnoćom vjere prihvatili Božji naum o čovjeku te se opredijelili za ljubav u braku, svjesni da po njoj mogu najdalje stići. Prihvatili su i peto dijete ne osvrćući se na ono što će ljudi reći, nego na način kako biti s Bogom i s njime graditi hrvatsku budućnost.

U Slatini kršteno deveto dijete obitelji Zidar

Na petu korizmenu nedjelju, 6. travnja, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu bl. Ivana Merza u Slatini i tom prigodom krstio Moniku, deveto dijete u obitelji Zvonimira i Ljiljane Zidar. U mjesnoj dvorani gdje se privremeno slavi sveta misa, pozdrav biskupu uputio je u ime vjernika župnik Nikola Jušić izrazivši radost zbog biskupova pohoda kao i zbog djeteta koje će sakramentom krštenja postati članom mlade župne zajednice bl. Ivana Merza u Slatini. Biskup je zahvalio roditeljima za hrabro prihvaćanje devetog djeteta u skladu s Božjim naumom o braku i obitelji te im čestitao na tom opredjeljenju. U homiliji je naglasio da Isus ostaje trajan i pravi izazov s obzirom na smrt upravo zato što ju je jedini pobijedio. Spomenuo je kako upravo zbog toga ne pripadamo prolaznosti i smrti, nego vječnosti i punini života u čiji smo dinamizam ušli svetim krštenjem, a čijim dionikom postaje i mala Monika. Pozvao je nazočne vjernike da se na ovom korizmenom euharistijskom slavlju temeljito ispituju što vjeruju o životu i smrti te da još snažnije prihvate Božji naum o sebi, da se još dublje ukorijene u Isusu Kristu i njegovoj pobjedi nad smrću, napose obnovom krsnih zavjeta u uskršnjoj noći.

Piše priče za četvoricu svojih sinova

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Bankarska službenica iz Požege, 37-godišnja Jelovska Jakovljević kao mlada djevojka odlučila je otići u samostan. Nakon mjesec dana probnog boravka u samostanu karmelićanki odlučila je da joj ipak više odgovara red sestra franjevki koje su vrlo aktivne na različitim područjima. Međutim, kada su je odbili zbog njezine invalidnosti, odlučila se za obiteljski život. Svoga supruga Marija, koji je također razmišljao o odlasku u dominikance, upoznala je na zajedničkim susretima Frame u požeškom Samostanu Duha Svetoga. Tijekom 11 godina zajedničkog života rodila je četiri sina i to svu četvoricu carskim rezom. Unatoč svojoj invalid-

nosti; potkoljeničnim protezama koje su posljedica prometne nezgode koju je doživjela s 2,5 godine te problema koje zbog toga ima s kukovima i kralježnicom, nije se bojala života i rađanja.

– Kada smo se vjenčali, obećali smo slijediti Boga u potpunosti. Tada sam rekla da bih željela imati minimalno četvero djece oko čega smo se oboje odmah složili. Upravo zato što sam invalid, bilo je protivljenja sa svih strana; kako od najbližih, tako i od liječnika, ali mi smo osjetili Božju snagu i savjest nam je govorila da je to ispravno. Željeli smo da se Bog u nama proslavi, po našim životima i djeci. Bilo je teških trenutaka i dan danas ih ima. Nismo željeli

samo imati velik broj djece, nego smo se, prije svega, htjeli o njima kvalitetno brinuti. Znamo da će možda biti i pogrešaka, ali neka Bog ispravi što mi ne znamo – objašnjava Jelovska čija dva najstarija sina, desetogodišnji Ante i osmogodišnji Žarko Dominik, pohađaju Katoličku osnovnu školu.

Budući da je svojoj djeci često čitala priče, a oni uvijek tražili neke nove, odlučila je sama smisliti priče koje će prije svega imati moralnu i vjersku pouku. – Kada bih im ispričala takvu priču, oni bi obično sutra tati ispričali što su čuli od mene. Još od školskih dana voljela sam pisati i čitati knjige pa sam odlučila te priče i zapisati. S obzirom da imam djecu u dobi od 3 do 10 godina, svaku priču prilagođim njihovu uzrastu. Još nisam uspjela zapisati sve što sam im ispričala – kaže Jelovska koja je trenutno na porodičnom dopustu.

Lucija Lucić, učiteljica njezina sina Ante, nakon što je pročitala priče predložila je da ih pošalje u razne vjerske časopise s obzirom na njihovu književnu i duhovnu vrijednost, a mi vjerujemo da će to i učiniti.

U Bušetini, filijali virovitičke Župe sv. Roka, djecu besplatno poučavaju sviranju

Dok uče svirati, njeguju prijateljstvo, vjeru i solidarnost

Piše i snimila: Marija Lovrenc

Svaki petak navečer u Bušetini, filijali virovitičke Župe sv. Roka, rezerviran je za glazbu. Dvorana uz župnu crkvu postaje tada duhovna škrinja s blagom, dom melodiji. U njoj se tijekom tjedna okupljaju brojne zajednice i grupe pa cijelo mjesto ovdje gravitira. Svojevrsna škola glazbe petkom male i velike ne uči samo notnom zapisu niti kako ispravno držati gitaru. Dok uče svirati, oni njeguju prijateljstvo, vjeru i solidarnost uz puno smijeha i potpore i tako već više od četiri godine. Inicijator ovog, za mještane važnog susreta, je fra Vjekoslav Kocijan, župni vikar. On godinama neumorno okuplja sve generacije vjernika i zainteresirane te ih animira da svoje talente iskoriste u jednoj od brojnih aktivnih zajednica. Sve

je to vid evanđelja, reći će skromno vrijedni fra Vjekoslav. – Družimo se, učimo note i pjesme i jako nam je lijepo. Od studenog do danas naučila sam svirati bar pet novih pjesama – govori nasmiješena devetogodišnja Lorena M. Ona s vršnjakinjama Anabelom G. i Ninom Z. uči svirati klavir pod vodstvom učitelja Tomislava Šipeka. Vedre Anabela, Lorena i Nina uglavnom kažu kako jedva dočekaju petak jer jako vole učiti svirati, a nije im teško vježbati ni kod kuće iako ponekad imaju dosta domaće zadaće iz „redovne“ škole. – Jako su vrijedne i marljive, dobre učenice. Učimo sve, od početnog notnog zapisa, teorije glazbe, sviranja pa sve do konkretnih djela koja će kasnije prerasti u repertoar za animiranje euharistije. Stariji polaznici već su sa-

mostalni i sviraju pod misama – kaže Tomislav Šipek, jedan od učitelja koji svoje znanje prenose besplatno.

Mnogima je ovo jedina prilika naučiti svirati neki instrument. Zato im s puno ljubavi i strpljenja u glazbenim koracima petkom pomažu još i Tihomir Sabolić na gitari te Petar Filipović na bubnjevima, bongosima i udaraljkama. Tijekom godine, novopečeni glazbenici za obitelj održavaju i nekoliko nastupa na sveopće oduševljenje cijelog mjesta. – Jako su zainteresirani pa mame i tate redovno zovu samo za potvrdu hoće li i ovog petka biti nova lekcija – priča profesor gitare Tihomir Sabolić. U grupi koju podučava su Luka H., Mihael Š., Barbara P., Mateja P., Fran G. i Petar Č. Dio njih dolazi iz obližnje Okrugljače kako bi s prijateljima dijelili vrijeme uz žice i note. Luka i Mihael jednako vole sport i glazbu; Barbara je posvećena cilju da još bolje svira i sviranjem uveliča misu; Petar ističe da je tek početnik, ali da će dati sve od sebe. Kako gitare i klavir u malom župnom orkestru ne bi bili osamljeni, tu je i Petrova, „muška grupa“. – Mi smo oni koji upotpunjujemo druge u glazbi; nama je ritam jako važan, a i drugima je – simpatično kaže učitelj Petar koji petkom o ritmu podučava Karla M., Damira N. i Matea Miodraga J. K. Karlo ističe da rado vježba i svira pod nedjeljnim misama, a kada zatreba, može i zapjevati.

